

PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2024)0104

Kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošana — 2023. gada ziņojums

Eiropas Parlamenta 2024. gada 28. februāra rezolūcija par 2023. gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu (2023/2117(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 21. un 36. pantu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2023. gada 15. jūnija ziņojumu “KĀDP ziņojums — mūsu prioritātes 2023. gadā”,
- ņemot vērā dokumentu “Stratēģiskais kompass drošībai un aizsardzībai — Eiropas Savienībai, kas aizsargā savus pilsoņus, vērtības un intereses un veicina starptautisko mieru un drošību”, ko Eiropadome apstiprināja 2022. gada 24. martā,
- ņemot vērā jauno NATO stratēģisko koncepciju, ko valstu un to valdību vadītāji pieņēma NATO samitā Madridē 2022. gada 29. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2024. gada 1. februāra secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2023. gada 14. un 15. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2023. gada 29. un 30. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2022. gada 23. un 24. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2022. gada 24. un 25. marta secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2021. gada 22. marta Lēmumu (KĀDP) 2021/509, ar ko izveido Eiropas Miera mehānismu un atceļ Lēmumu (KĀDP) 2015/528¹,
- ņemot vērā Komisijas 2023. gada 20. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Ukrainas mehānisma izveidi (COM(2023)0338),
- ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas

¹ OV L 102, 24.3.2021., 14. lpp.

jautājumos 2021. gada 1. decembra kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Investīciju bankai “Global Gateway” (JOIN(2021)0030),

- ņemot vērā Komisijas 2023. gada 8. novembra paziņojumu “2023. gada paziņojums par ES paplašināšanās politiku” (COM(2023)0690),
- ņemot vērā 2023. gada paplašināšanās ziņojumus un izaugsmes plānu Rietumbalkāniem, ar kuriem Komisija nāca klajā 2023. gada 8. novembrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2022. gada 23. novembra ieteikumu Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos attiecībā uz jauno ES paplašināšanās stratēģiju¹,
- ņemot vērā Eiropadomes 2023. gada 15. decembra secinājumus attiecībā uz lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu un Moldovas Republiku, sākt pievienošanās sarunas ar Bosniju un Hercegovinu, tiklīdz būs sasniegts nepieciešamais atbilstības līmenis dalības kritērijiem, un piešķirt Gruzijai kandidātvalsts statusu ar nosacījumu, ka tiek veikti attiecīgie pasākumi, kas izklāstīti Komisijas 2023. gada 8. novembra paziņojumā par ES paplašināšanās politiku (COM(2023)0690);
- ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2024. gada 16. februāra paziņojumu par Izraēlas plānoto militāro operāciju Rafā,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2023. gada 7. jūnija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Jauna programma ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu attiecībām” (JOIN(2023)0017),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2023. gada 23. februārī pieņemto rezolūciju “Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principi visaptveroša, taisnīga un ilgstoša miera nodrošināšanai Ukrainā” (A/RES/ES-11/6) un iepriekšējās ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par agresiju pret Ukrainu,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2022. gada 7. aprīļa rezolūciju “Krievijas Federācijas dalības tiesību apturēšana Cilvēktiesību padomē” (A/RES/ES-11/3),
- ņemot vērā rezolūciju ar nosaukumu “Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam” (Programma 2030. gadam) (A/RES/70/1), kuru ANO Ģenerālā asambleja pieņēma ANO Ilgtspējīgas attīstības samitā 2015. gada 25. septembrī Ņujorkā un ar kuru nosaka ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),
- ņemot vērā Padomes 2023. gada 23. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2023/162 par Eiropas Savienības misiju Armēnijā (*EUMA*)²,
- ņemot vērā Padomes 2022. gada 17. oktobra Lēmumu (KĀDP) 2022/1970³ un 2022. gada 19. decembra Lēmumu (KĀDP) 2022/2507⁴, ar ko groza

¹ OV C 167, 11.5.2023., 105. lpp.

² OV L 22, 24.1.2023., 29. lpp.

³ OV L 270, 18.10.2022., 93. lpp.

⁴ OV L 325, 20.12.2022., 110. lpp.

Lēmumu 2010/452/KĀDP par Eiropas Savienības Pārraudzības misiju Gruzijā (*EUMM Georgia*),

- ņemot vērā 2023. gada 15. marta rezolūciju par ES un Armēnijas attiecībām¹ un ES un Azerbaidžānas attiecībām², 2023. gada 19. janvāra rezolūciju par Kalnu Karabahas blokādes radītajām humanitārajām sekām³ un 2023. gada 5. oktobra rezolūciju par stāvokli Kalnu Karabahā pēc Azerbaidžānas uzbrukuma un nemitīgajiem draudiem Armēnijai⁴,
- ņemot vērā 2023. gada 18. aprīļa rezolūciju par civilās KDAP īstenošanu un citu ES palīdzību civilās drošības jomā⁵,
- ņemot vērā 2022. gada 5. oktobra ieteikumu Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos par ES stratēģiskajām attiecībām un partnerību ar Āfrikas ragu⁶,
- ņemot vērā Parlamenta 2023. gada 15. jūnija rezolūciju par pamatbrīvību stāvokļa pasliktināšanos Honkongā, it īpaši *Jimmy Lai* lietu⁷,
- ņemot vērā Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta “Eiropa pasaulē” vidusposma pārskatīšanu,
- ņemot vērā 2023. gada 1. jūnija rezolūciju par ārvalstu iejaukšanos visos demokrātiskajos procesos Eiropas Savienībā, tostarp dezinformāciju⁸, un 2022. gada 9. marta rezolūciju par ārvalstu iejaukšanos visos Eiropas Savienības demokrātiskajos procesos, tostarp dezinformāciju⁹,
- ņemot vērā Parlamenta rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem, kuras pieņemtas saskaņā ar Reglamenta 144. pantu,
- ņemot vērā ES rīcības plānu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm ārējā darbībā 2021.–2025. gadā (*GAP III*) un ES rīcības plānu par sievietēm, mieru un drošību (*WPS*) 2019.–2024. gadam,
- ņemot vērā Padomes 2022. gada 4. marta Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382, ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu¹⁰, ar kuru noteica pagaidu aizsardzību personām, kas bēg no Krievijas agresijas kara pret Ukrainu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2023. gada 16. un 17. maija deklarāciju “Reikjavīkas

¹ OV C, C/2023/404, 23.11.2023., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/404/oj>.

² OV C, C/2023/405, 23.11.2023., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/405/oj>.

³ OV C 214, 16.6.2023., 104. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0356.

⁵ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0106.

⁶ OV C 132, 14.4.2023., 115. lpp.

⁷ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0242.

⁸ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0219.

⁹ OV C 347, 9.9.2022., 61. lpp.

¹⁰ OV L 71, 4.3.2022., 1. lpp.

deklarācija — vienoti ap mūsu vērtībām”,

- ņemot vērā Deklarāciju par Baltkrievijas turpmāko dalību Eiropas Savienībā, Baltkrievijas Demokrātisko spēku deklarāciju par solidaritāti ar Ukrainas tautu un Baltkrievijas Demokrātisko spēku politisko deklarāciju, kuras tika pieņemtas Jaunajā Baltkrievijas konferencē 2023. gada 6. augustā,
 - ņemot vērā 2023. gada 13. jūlija rezolūciju par ieteikumiem reformēt Eiropas Parlamenta noteikumus par pārredzamību, integritāti, pārskatatbildību un pretkorupcijas pasākumiem¹,
 - ņemot vērā 2022. gada 9. maija ziņojumu par konferences par Eiropas nākotni galīgajiem rezultātiem,
 - ņemot vērā Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāta 2023. gada 28. augustā publicēto pētījumu “Kvalificēta vairākuma balsošana kopējā ārpolitikā un drošības politikā. Eiropas integrācijas trūkuma izmaksas”²,
 - ņemot vērā Parlamenta 1999. gada februāra ieteikumu par Eiropas Civilā miera korpusa izveidi³
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0389/2023),
- A. tā kā noteikumos balstītu starptautisko kārtību arvien vairāk apdraud autokrātiski dalībnieki, kas, darbojoties vieni vai saskaņojot rīcību, mēģina ietekmēt vai graut daudzpusējās organizācijas, izveidot konkurējošas organizācijas, izraisīt destabilizāciju, atgriežoties pie tāda domāšanas veida, kura pamatā ir ietekmes sfēras, un apdraudēt noteikumos balstītu starptautisko kārtību, kā arī globālo un reģionālo drošību;
- B. tā kā šie aizvien autokrātiskākie dalībnieki arī apstrīd cilvēktiesību universālumu un apdraud demokrātijas standartus visā pasaulē; tā kā ES un līdzīgi domājošiem partneriem prioritārā kārtā būtu jāaizsargā noteikumos balstīta starptautiskā kārtība;
- C. tā kā Krievijas agresijas karš pret Ukrainu un tā sekas, tostarp ekonomiskā nedrošība, pārtikas trūkums un augstas enerģijas cenas, ir palielinājušas nestabilitāti ES tuvākajās kaimiņvalstīs, tādējādi mudinot ES no jauna piešķirt prioritāti savai paplašināšanās politikai, kas ir pierādījusi sevi kā efektīvākais ārpolitikas instruments;
- D. tā kā Eiropadome 14. un 15. decembrī apstiprināja Komisijas 2023. gada 8. novembrī iesniegto 2023. gada paplašināšanās paketi, kurā tā ieteica sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu un Moldovas Republiku, sākt pievienošanās sarunas ar Bosniju un Hercegovinu, tiklīdz būs sasniegts nepieciešamais atbilstības līmenis dalības kritērijiem, un piešķirt Gruzijai kandidātvalsts statusu ar nosacījumu, ka vēl ir jāveic daži pasākumi; tā kā ir izstrādāts Rietumbalkānu izaugsmes plāns, kura mērķis ir veicināt ekonomisko

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0292.

² Pētījums “Kvalificēta vairākuma balsošana kopējā ārpolitikā un drošības politikā. Eiropas integrācijas trūkuma izmaksas”, Eiropas Parlaments, Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāts, 2023. gada 28. augusts.

³ OV C 150, 28.5.1999., 164. lpp.

integrāciju Rietumbalkānos un līdz šīs desmitgades beigām novērst sociālekonomisko plaisu starp Savienību un mūsu partneriem; tā kā līdzekļi tiks piešķirti pēc atsevišķu reformu programmu īstenošanas; tā kā paplašināšanās politika ir jānosaka saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem un tai jāprojām ir jābūt uz nopelniem balstītam procesam; tā kā ES ir jāpaātrina paplašināšanās politika, kamēr pievienošanās sarunvalstis turpina veikt reformas un izpildīt nepieciešamos kritērijus; tā kā konsekvents vēstījums un skaidrs ceļš virzībā uz kandidātvalstu integrāciju ir ļoti svarīgs, lai saglabātu proeiropeisko perspektīvu; tā kā Rietumbalkānu valstīm ir mērķtiecīgi jāpievēršas konfliktu risināšanai, samierināšanai, savas darbības saskaņošanai ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku, savstarpējai sadarbībai un reformām, lai panāktu kopīgu drošību un stabilitāti reģionā;

- E. tā kā stabilitāte Baltijas jūrā un Melnajā jūrā ir ārkārtīgi svarīga Eiropas drošībai, arī tās energoapgādes drošībai, kā paziņots ES Stratēģiskajā kompasā un kā paziņojusi NATO, un tādēļ ir vajadzīgas visaptverošas stratēģijas un jēgpilnas darbības; tā kā ES nevar uztvert kā veiksmīgu un ticamu pasaules mēroga dalībnieci, ja tā nespēj garantēt drošību tās tuvākajā kaimiņreģionā;
- F. tā kā Padome ir pagarinājusi pagaidu aizsardzību cilvēkiem, kuri bēg no Krievijas agresijas kara pret Ukrainu, no 2024. gada 4. marta līdz 2025. gada 4. martam;
- G. tā kā 2024. gada 1. februārī Padome panāca vienošanos par daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 2021. 2027. gadam pārskatīšanu, tostarp noteikumu par Ukrainas mehānismu 50 miljardu EUR apmērā, lai laikposmā no 2024. gada līdz 2027. gadam sniegtu saskaņotu, paredzamu un elastīgu atbalstu Ukrainas atveseļošanai, atjaunošanai un modernizācijai;
- H. tā kā Krievijas agresijas karš ir atkārtoti apliecinājis NATO kā tās dalībvalstu kolektīvās aizsardzības stūrakmeņa lomu un kārtējo reizi apstiprinājis spēcīgas transatlantiskās saiknes nepieciešamību; tā kā NATO lēmumu aizsardzības izdevumiem atvēlēt vismaz 2 % no iekšzemes kopprodukta ir īstenojušas tikai dažas ES NATO dalībvalstis; tā kā Krievijas nodoms izjaukt eiroatlantisko drošības arhitektūru pilnībā izgāzās, pateicoties Ukrainas varonīgajai aizstāvībai un NATO sabiedroto ātrai un izlēmīgai reakcijai;
- I. tā kā Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir uzsvēris nepieciešamību pēc vērienīgākas, uzticamākas un vienotākas ES rīcības pasaules arēnā un ir uzsvēris nepieciešamību dalībvalstīm apliecināt vajadzīgo politisko gribu stiprināt KĀDP un pārveidot to par pilnvērtīgu Eiropas politiku;
- J. tā kā 2021. gada Saharova balva par domas brīvību tika piešķirta Krievijas opozīcijas politiķim Aleksejam Navaļņijam; tā kā viņš kopš 2021. gada februāra atradās apcietinājumā necilvēcīgos apstākļos un pēdējā laikā Jamalas Ņencu autonomajā apvidū Sibīrijas rietumu daļā, kur viņu 2024. gada 16. februārī noslepkavoja, un par to galu galā ir atbildīgs prezidents Putins un Krievijas iestādes; tā kā tas liecina par Putina totalitārā režīma nežēlīgumu un neatlaidību; tā kā ES būtu jāuztver A. Navaļņija slepkavība kā trausmes zvans, kas mudina pastiprināt atbalstu Ukrainai un stiprināt instrumentus, ar ko aizsargāt demokrātiju un cilvēktiesības gan ES, gan ārpus tās;
- K. tā kā “Hamās” teroristu uzbrukumi Izraēlai ir izgaismojuši nestabilo un dinamisko drošības situāciju Tuvajos Austrumos un nepieciešamību ES un citiem starptautiskiem dalībniekiem uzņemties lielāku atbildību un palīdzēt reģiona valdībām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām panākt noturīgu un ilgtspējīgu mieru, jo īpaši turpinot

atbalstīt Izraēlas un Palestīnas divu valstu risinājumu; tā kā 2023. gada 7. oktobrī “Hamās” teroristu uzbrukuma laikā tika nogalināti 1139 izraēlieši un ārvalstu pilsoņi un 240 cilvēki tika sagrābti par ķīlniekiem; tā kā Izraēlas valdības reakcijas rezultātā Gazas joslā ir nogalināti desmitiem tūkstoši nevainīgu palestīniešu un simtiem ANO darbinieku, medicīnas personāla un žurnālistu; tā kā pret palestīniešiem vērstā nepārtrauktā bombardēšana un piespiedu evakuācija Gazas joslas dienvidos ir radījusi smagu humanitāro situāciju, kas strauji pasliktinās; tā kā kopš 2023. gada 7. oktobra Izraēlas spēki un kolonisti Rietumkrastā ir nogalinājuši vismaz 330 palestīniešus; tā kā Starptautiskā Tiesa savā pagaidu nolēmumā uzdeva Izraēlai īstenot pagaidu pasākumus lietā par to, kā tiek piemērota Konvencija par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to (Dienvidāfrika pret Izraēlu);

- L. tā kā ir steidzami jāuzlabo ES un dalībvalstu spējas, arī aizsardzības politikas jomā, kas ļaus Savienībai labāk aizstāvēt savas intereses un neatbilstīgi lielā mērā nepaļauties uz trešām valstīm, bet gan to darīt ciešā sadarbībā ar saviem sabiedrotajiem, popularizēt savas vērtības un stiprināt savu ieguldījumu globālajā multilaterālismā, konfliktu miermīlīgā atrisināšanā un demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību attīstībā visā pasaulē;
- M. tā kā starptautisko apstākļu aizvien lielākā nestabilitāte un nepastāvība rada daudzējādus draudus Savienības drošībai un stabilitātei; tā kā ES, reaģējot uz to, ir jāstiprina transatlantiskās attiecības un jāveido stratēģiskas partnerības, kuru pamatā ir cieņa un savstarpēja uzticēšanās, ar līdzīgi domājošiem partneriem globālajos dienvidos;
- N. tā kā 2023. gada 19. septembrī Azerbaidžāna uzsāka neprovocētu militāru uzbrukumu lai ar spēku atgūtu kontroli pār tās starptautiski atzīto Kalnu Karabahas teritoriju, kas beidzās ar Armēnijas iedzīvotāju izceļošanu no šīs teritorijas; tā kā atjaunotā karadarbība Dienvidkaukāzā rada nopietnas bažas un prasa proaktīvāku ES iesaistīšanos šajā reģionā; tā kā visas tā dēvētās Kalnu Karabahas Republikas valsts iestādes no 2024. gada 1. janvāra ir likvidētas; tā kā izredzes normalizēt attiecības starp Armēniju un Azerbaidžānu joprojām ir trauslas un tāpēc ES būtu jāatbalsta un jāmudina abas puses virzībā uz vēsturiska miera līguma panākšanu, tostarp piedāvājot iespēju ciešāk integrēties ES, ja tās nolemj doties šajā virzienā;
- O. tā kā Izraēlai ir starptautiski atzītas tiesības aizstāvēties pret terorisma draudiem, ko Gazas joslā rada “Hamās”; tā kā “Hamās” teroristu uzbrukumi Izraēlai 2023. gada 7. oktobrī ir pastiprinājuši nestabilo drošības situāciju Tuvajos Austrumos; tā kā eskalācijas risks reģionā ir augstākais, kāds tas ir bijis pēdējo desmitgažu laikā, tādējādi palielinot nepieciešamību ES un citiem starptautiskajiem dalībniekiem uzņemties lielāku atbildību par noturīgu un ilgtspējīgu mieru, jo īpaši sniedzot atbalstu divu valstu risinājumam starp Izraēlu un Palestīnu;
- P. tā kā ir vajadzīga visaptveroša miera veidošanas pieeja, iesaistot civilos speciālistus, lai īstenotu praktiskus miera nodrošināšanas pasākumus; tā kā vietējās un starptautiskās nevalstiskās organizācijas veic būtiskas darbības, kuru mērķis ir konfliktu novēršana un konfliktu mierīga atrisināšana, un ir ārkārtīgi svarīgi maksimāli izmantot to pieredzi;
- Q. tā kā aizvien lielākā nestabilitāte ES dienvidu kaimiņreģionā un plašākā Vidusjūras reģionā, kā arī Sāhelā un Subsahāras Āfrikā rada būtisku apdraudējumu Savienības drošībai un stabilitātei, un tās spējai kļūt par izšķirošu dalībnieci starptautiskajā arēnā;

- R. tā kā aizvien pieaug saspīlējums Indijas un Klusā okeāna reģionā, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas Tautas Republikas aizvien uzstājīgāko nostāju pret Taivānu;
- S. tā kā mediju brīvības samazināšanās, pastāvīgie uzbrukumi žurnālistiem, dezinformācijas izplatīšana un ārvalstu iejaukšanās apdraud ES demokrātiju un drošību; tā kā ES ir jāsadarbojas ar līdzīgi domājošiem partneriem, lai aizstāvētu mediju brīvību un vārda brīvību un apkarotu dezinformāciju un ārvalstu iejaukšanos trešās valstīs;
- T. tā kā klimata pārmaiņu sekām ir aizvien smagāka ietekme uz dažādām cilvēku dzīves jomām, tostarp ģeopolitisko kārtību un drošību un stabilitāti pasaulē; tā kā ir ļoti svarīgi, lai cīņa pret klimata pārmaiņām, kas prasa rīcību klimata jomā, palīdzētu tiem, kuri saskaras ar visnopietnākajām sekām;
- U. tā kā, ņemot vērā svarīgu ieroču kontroles un atbrūošanās nolīgumu pārtraukšanu, kā arī jaunākās tehnoloģijas, ES ārpolitikā un drošības politikā galvenā uzmanība būtu jāpievērš ieroču kontrolei un neizplatīšanai,
1. uzsver, ka rezolūcijas par KĀDP īstenošanu ir būtisks elements Parlamenta ieguldījumā, ko tas sniedz ES ārpolitikas veidošanā; uzsver, ka šīs rezolūcijas liecina par praktisko ietekmi, ko rada ar Lisabonas līgumu Parlamentam piešķirtās pastiprinātās pārbaudes tiesības ārpolitikas jomā; atgādina, ka 2023. gada rezolūcija ir pēdējā rezolūcija par KĀDP īstenošanu šajā sasaukumā un tās mērķis ir kalpot par ceļvedi nākamajai ES izpildvarai, kad tā noteiks ārpolitikas prioritātes nākamajam pilnvaru termiņam un pēc tam tās īsteno; uzsver, ka nemitīgi saspīlētajā starptautiskajā vidē ES vienlaikus ir jārisina daudzas ārpolitikas problēmas, kas to skar gan tieši, gan netieši, piemēram, pašreizējais Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, augošā lielvaru konkurence, iespējams, globālā varas līdzsvara maiņa, pastāvīgi mēģinājumi graut noteikumus balstītu daudzpusēju starptautisko kārtību un lielāka cēloņsakarība starp ārējām un iekšējām krīzēm; pauž stingru pārliecību par to, ka, lai saglabātu savu nozīmi starptautiskajā arēnā un spētu efektīvi aizstāvēt savas intereses un vērtības, ES ir jāraisa dalībvalstu politiskā griba sasniegt ārpolitikas mērķus, izmantojot ES līmeņa instrumentus, palielināt spējas, sadarboties ar līdzīgi domājošiem partneriem un reģionālām organizācijām un koncentrēties uz konkurētspējīga piedāvājuma nodrošināšanu globālajiem dienvidiem, pēc iespējas efektīvāk izmantojot visus tās rīcībā esošos resursus, politiku un instrumentus kā daļu no integrētās pieejas; uzsver — lai pašreizējā globālajā vidē darbotos kā pasaules mēroga dalībiece, ES ir jāīsteno apņēmīga, disciplinēta un pārliecinoša ārpolitika, jāpilda stratēģiskie mērķi un jāturpina proaktīvi definēt, apliecināt un aizstāvēt savas intereses pasaulē;
 2. uzsver, ka ES spēja darboties kā globālai ārpolitikas dalībniecei, uzticamai starptautiskajai partnerei un uzticamai drošības un aizsardzības dalībniecei ir atkarīga no tās ārējo darbību attīstības un stiprināšanas KĀDP satvarā, kā arī no tās spējas proaktīvi definēt, apliecināt un aizstāvēt savas intereses pasaulē, nepamatoti nepaļaujoties uz trešo valstu resursiem, kas varētu radīt Savienībā iekšēju šķelšanos, esošo partnerību atdzīvināšanas un jaunu partnerību izveides, kā arī no politiskās gribas uzņemties lielāku iniciatīvu un atbildību pasaules mērogā, vienlaikus efektīvi aizsargājot, aizstāvot un veicinot savas vērtības; turklāt uzsver, ka dalībvalstīm ir jāļauj ES paust vienotu nostāju, tādējādi palielinot uzticamību un saglabājot saskaņotību; šajā sakarībā atkārtoti apstiprina, ka ir ārkārtīgi svarīgi stiprināt vienotību un solidaritāti, turpinot attīstīt vienotu izpratni par draudiem;

3. atgādina, ka ES ārējās darbības pamatā vajadzētu būt LES 2. pantā, 3. panta 5. punktā un 21. pantā noteiktajām vērtībām un principiem, kas ir iedvesmojuši pašas ES izveidi, attīstību un paplašināšanos, tostarp demokrātijai, tiesiskumam, cilvēktiesību un pamatbrīvību universalitātei un nedalāmībai, cilvēka cieņas ievērošanai, vienlīdzības un solidaritātes principiem un ANO Statūtu, Helsinku Nobeiguma akta, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un starptautisko tiesību principu ievērošanai; pauž nožēlu par to, ka Savienība dažkārt nesasniedz šos mērķus un tas negatīvi ietekmē tās intereses, drošību un starptautisko reputāciju; uzsver, ka ES cilvēktiesību ārpolitikas vērienīgie mērķi nozīmē, ka tai jābūt konsekventai un jārāda piemērs;
4. uzskata, ka ES būtu attiecīgi jāveido KĀDP, pamatojoties uz šādiem četriem mērķiem:
 - a) Krievijas agresijas kara pret Ukrainu seku novēršana,
 - b) ES struktūru, instrumentu, spēju, fondu un lēmumu pieņemšanas procedūru pakāpeniska pielāgošana,
 - c) noteikumus balstīta multilaterālisma stiprināšana un aizstāvēšana un
 - d) interešu apliecināšana, veidojot stabilas stratēģiskās alianses un partnerības ar līdzīgi domājošiem partneriem;

Krievijas agresijas kara pret Ukrainu seku novēršana

5. pauž bažas par to, ka nelikumīgais, neprovocētais un nepamatotais Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, ko sekmē un atbalsta nelikumīgais Lukašenko režīms Baltkrievijā un režīms Irānā, ir no jauna atnesis karu Eiropas kontinentā; atkārtoti visstingrākajā veidā nosoda Krievijas vadības darbības, tai skaitā starptautisko tiesību pārkāpšanu, atzīto robežu pārkāpšanu, aizsargātu personu un bērnu nelikumīgu pārvietošanu un deportēšanu, un zemes piesavināšanos un smagus kara noziegumus; prasa Krievijai un tās pastarpinātajiem spēkiem pārtraukt visas militārās darbības un prasa Krievijas vadībai nekavējoties un bez nosacījumiem izvest savu karaspēku no starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas un jebkuras citas valsts, kuras teritoriju vai daļu no tās tā nelikumīgi okupē; nosoda jebkādu hibrīduzbrukumu, ko Krievija izmanto Ukrainā, un stingri nosoda Krievijas propagandas izplatīšanu par tās karu Ukrainā;
6. nosoda Aleksandra Lukašenko nelikumīgā režīma lomu, *de facto* atsakoties no valsts suverenitātes par labu Kremlim, lai saglabātu varu Baltkrievijā;
7. atkārtoti norāda, ka Gruzija piedzīvoja Krievijas militāro agresiju jau 2008. gada augustā; stingri nosoda to, ka Krievija turpina nelikumīgi okupēt Gruzijas reģionus Abhāziju un Chinvali reģionu/Dienvidosētiju, un tāpat nosoda Moldovas Republikas suverenitātes un teritoriālās integritātes graušanu, Krievijai izvietojot karaspēku Piedņestrā; atkārtoti pauž atbalstu Gruzijas un Moldovas suverenitātei un teritoriālajai integritātei un uzsver, ka Krievijas ļaunprātīgie mēģinājumi piespiedu kārtā mainīt Eiropas suverēno valstu robežas nopietni apdraud ES drošību; mudina ES un dalībvalstis stiprināt sadarbību drošības jomā ar Ukrainu, Gruziju un Moldovas Republiku, jo īpaši cīņā pret hibrīddraudiem, dezinformāciju un kiberdrošību;
8. pauž cieņu drosmīgajai Ukrainas tautai, kura ne tikai varonīgi aizstāv savu valsti, suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, bet arī Eiropas vērtības un drošību un aizstāv ANO Statūtu un Helsinku Nobeiguma akta normas un principus; pauž cieņu un

pateicību par atbalstu, ko privātpersonas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas sniedz Ukrainas tautai; atzinīgi vērtē to Gruzijas un Baltkrievijas iedzīvotāju rīcību, kuri aktīvi atbalsta Ukrainas cīņu; atzinīgi vērtē to, ka ir pagarināts termiņš pagaidu aizsardzībai, kuru piešķir cilvēkiem, kas bēg no Krievijas agresijas kara pret Ukrainu;

9. uzsver, ka Krievijas agresijas karš pret Ukrainu destabilizē un apdraud austrumu kaimiņreģiona un Rietumbalkānu drošību un stabilitāti, kas savukārt apdraud pašas ES drošību; uzskata, ka tādēļ ES par prioritāti būtu jānosaka savas kaimiņattiecību politikas reforma un paralēli institucionālajām un lēmumu pieņemšanas reformām, kas vajadzīgas, lai garantētu Savienības integrācijas spēju, jāpaātrina paplašināšanās process;
10. aicina īstenot aktīvāku komunikācijas stratēģiju, lai popularizētu Rietumbalkānu valstīs aptverošas paplašināšanās un Austrumu partnerības nozīmi un sniegtos ieguvumus, kā arī popularizēt ES finansiālo un tehnisko palīdzību; šajā sakarībā atgādina, ka ES jau ir lielākā tirdzniecības partnere un lielākā investīciju un finansiālās palīdzības sniedzēja Rietumbalkānos; norāda, ka līdz 2023. gada beigām no IPA III jau bija piešķirti vairāk nekā 6,5 miljardi EUR un ka ES 2021. 2023. gada laikposmā mobilizēja reģionā investīcijas 16,6 miljardu EUR apmērā;
11. ar īpašām bažām norāda uz plašāku ietekmi, ko rada Krievijas agresija pret Ukrainu, jo īpaši dienvidu kaimiņreģionā, plašākā Vidusjūras reģionā, Dienvidkaukāzā, Vidusāzijā, Āfrikā un Tuvajos Austrumos; pauž nožēlu par Krievijas ļaunprātīgo ietekmi, hibrīdkaru un dezinformācijas kampaņām šajos reģionos un prasa ES vairāk iesaistīties un palīdzēt;
12. atzinīgi vērtē Eiropas politiskās kopienas (EPK) trešo sanākumi kā platformu diskusijām, dialogam un sadarbībai ar partnervalstīm; prasa Parlamentam cieši iesaistīties EPK darbības jomas un turpmākā darba precizēšanā; uzsver — lai šis formāts turpmāk būtu sekmīgs un saskanīgs, ir svarīgi panākt zināmu saskaņotību attiecībā uz demokrātiskām vērtībām un principiem; atkārtoti norāda, ka EPK nekādā gadījumā nedrīkst kalpot par ieganstu, lai kavētu paplašināšanās procesā iesaistīto valstu pievienošanos ES;
13. atkārtoti norāda, ka dalībvalstīm ir jāveic kolektīvi un labi koordinēti ieguldījumi aizsardzībā, un aicina pilnībā un strauji īstenot Stratēģisko kompasu, integrējot tajā pieredzi, kas gūta saistībā ar Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, ar mērķi izveidot patiesu Eiropas aizsardzības savienību, kas ir sadarbspējīga un papildina NATO aliansi un kas vajadzības gadījumā var rīkoties neatkarīgi;
14. jo īpaši uzsver nepieciešamību turpināt sadarbību ar NATO ātrās izvietojšanas spēju izveidē un mudina dalībvalstis nodrošināt to, ka līdz 2025. gadam pilnībā sāk darboties Militārās plānošanas un īstenošanas centrs; stingri mudina PV/AP ierosināt Padomes lēmumu par ES ātrās izvietojšanas spējām, lai aizsargātu Savienības vērtības un kalpotu visas Savienības interesēm, reaģētu uz tūlītējiem draudiem vai ātri reaģētu uz krīzes situāciju ārpus Savienības, arī nelabvēlīgā operatīvajā vidē un visos konflikta cikla posmos; uzsver, ka ES ātrās izvietojšanas spējas būtu jāveido kā pastāvīgi pieejami spēki, kuri trenējas kopā ar mērķi kļūt par pastāvīgiem spēkiem;
15. uzsver, ka ES ir jāpalielina militārās munīcijas ražošana, kas būtu jāsasniedz, palielinot sadarbību ražošanas jomā un veidojot kopīgu ražošanu; atkārtoti norāda, ka ir steidzami

jāsasniedz 35 % Eiropas sadarbīgā aizsardzības aprīkojuma iepirkuma kritērijs un 20 % Eiropas sadarbīgas aizsardzības pētniecības un tehnoloģiju kritērijs, par ko Eiropas Aizsardzības aģentūras satvarā vienojušās visas dalībvalstis; aicina stiprināt ES Izlūkošanas un situāciju centru un Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) Krīzes reaģēšanas centru, izveidojot sistēmu automātiskai izlūkdatu plūsmai no dalībvalstīm uz EĀDD un uz ES Izlūkošanas un situāciju centru par ārlietām un drošības jautājumiem, kas tiek risināti ārpus ES;

16. atzinīgi vērtē Eiropas Miera mehānismam piešķirto papildu finansējumu un aicina dalībvalstis uzlabot mehānisma rīcībspēju, piešķirot tam ilgtspējīgu un pietiekamu finansējumu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Ārlietu padomes 2024. gada 22. janvāra secinājumus, kā arī Eiropadomes 2024. gada 1. februāra secinājumus, kuros norādīta vienošanās par jaunā “Ukrainas palīdzības fonda” kārtību un kopējo finanšu maksimālo apmēru; sagaida, ka galīgais lēmums tiks pieņemts Eiropadomes 2024. gada 21. un 22. marta sanāsmē; atzinīgi vērtē lēmumus izstrādāt Munīcijas ražošanas atbalsta aktu un Aktu par Eiropas aizsardzības industrijas pastiprināšanu, izmantojot kopīgu iepirkumu, lai pastiprinātu Eiropas aizsardzības spējas; atkārtoti aicina steidzami sākt diskusiju, lai izveidotu vēl vienu ārpusbudžeta finanšu mehānismu, kas attiektos uz visu militāro spēju dzīves ciklu ES līmenī;
17. norāda, ka ES reakciju uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu cieši vēro daudzi autokrātiski dalībnieki visā pasaulē un ka tai būs izšķirīga ietekme uz to rīcību starptautiskajā arēnā; pauž atzinību Padomei un dalībvalstīm par apņēmīgo reakciju uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; atzinīgi vērtē vēl nepieredzēta apmēra makroekonomiskās, finansiālās, ekonomiskās un humānās palīdzības mobilizēšanu Ukrainai, to, ka kopā ar līdzīgi domājošiem partneriem ir pieņemtas divpadsmit sankciju paketes, kurām būtu vajadzējis postoši ietekmēt Krievijas ekonomiku, un ieroču un munīcijas piegādi, ko īstenojušās dalībvalstis un kas iespējama, arī izmantojot Eiropas Miera mehānismu tomēr pauž bažas par to, ka Ungārija joprojām bloķē Ukrainai paredzēto Eiropas Miera mehānisma astoto daļu; aicina vēl vairāk izolēt Krievijas Federāciju un izdarīt pret to spiedienu, pastiprinot ierobežojošo pasākumu piemērošanu, arī pret Baltkrieviju; aicina pastiprināt diplomātisko saziņu ar visām valstīm, kas atturējās vai nepiedalījās balsojumā par ANO Ģenerālās asamblejas 2022. gada 13. oktobra un 2023. gada 2. marta rezolūcijām; aicina īstenot proaktīvu diplomātiju ar trešām valstīm, saskaņojot to ar līdzīgi domājošiem partneriem, jo īpaši ar ASV, Kanādu un Apvienoto Karalisti, lai līdz minimumam samazinātu šo sankciju apiešanu un novērstu visas atlikušās juridiskās nepilnības, lai izbeigtu šo praksi; pauž nožēlu par to, ka ar ES divpadsmito sankciju paketi tiek pagarināti konkrētu tērauda izstrādājumu importa pārtraukšanas periodi;
18. atzinīgi vērtē Savienības un lielākās daļas dalībvalstu apņēmību panākt pilnīgu neatkarību no Krievijas Federācijas enerģētikas jomā; atkārtoti prasa noteikt tūlītēju un pilnīgu embargo Krievijas fosilo degvielu un ar Krievijas jēlnaftu izgatavotu produktu importam; mudina Komisiju un Padomi uzlabot fosilo degvielu uzraudzības spējas, lai nepieļautu reeksportu; pauž bažas par to, ka pagājušajā gadā dažas dalībvalstis ir palielinājušas Krievijas dabasgāzes un sašķīdinātas dabasgāzes importa apjomu;
19. atgādina, ka ierobežojošo pasākumu saskaņota un vienota piemērošana visās dalībvalstīs ir priekšnoteikums ES ārējās darbības ticamībai un efektivitātei; aicina visas trešās valstis un jo īpaši ES kandidātvalstis izrādīt nepārprotamu apņemšanos ievērot starptautiskās tiesības un ES stratēģiskās intereses un vērtības un pievienoties ES

ierobežojošajiem pasākumiem pret Krieviju; aicina Komisiju kritiski novērtēt ES palīdzību trešām valstīm, kuras aktīvi atbalsta Krievijas agresiju pret Ukrainu, un mudina Padomi noteikt ierobežojošus pasākumus pret trešām valstīm, kas veicina Krievijas iebrukumu Ukrainā, vai nu atvieglot sankciju apiešanu, vai sniedzot tiešu militāro palīdzību, piemēram, kā tas ir Irānas vai KTDR gadījumā;

20. mudina Komisiju, PV/AP un dalībvalstis mobilizēt starptautisko atbalstu Ukrainas izklāstītajai miera formulai un uzņemties drošības saistības attiecībā uz Ukrainu, kā ieteikts Kijivas Drošības paktā; atzinīgi vērtē divpusējos drošības nolīgumus, ko Apvienotā Karaliste, Vācija un Francija ir attiecīgi parakstījušas ar Ukrainu, izpildot G7 2023. gada 12. jūlijā uzņemtās saistības novērst jebkādu jaunu Krievijas uzbrukumu Ukrainai tuvākajā nākotnē; uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir steidzami jācenšas panākt to, lai tiktu izveidots īpašs starptautisks tribunāls, kurš veiktu kriminālvajāšanu par Krievijas Federācijas un tās sabiedroto, jo īpaši Baltkrievijas, pastrādāto agresijas noziegumu, tostarp to politisko un militāro vadību, pastrādāto agresijas noziegumu, noziegumiem, kas uzskatāmi par genocīdu, un kara noziegumiem pret Ukrainu, tostarp ar konfliktiem saistītu seksuālo vardarbību; aicina Komisiju un Padomi noteikt Krievijas valsts finansētu privāto militāro Vāgnera grupu par teroristu organizāciju; atzinīgi vērtē jaunizveidoto Starptautisko centru saukšanai pie atbildības par agresijas noziegumu pret Ukrainu Eiropas Savienības Aģentūras tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (Eurojust) satvarā, kas atvieglos lietu sagatavošanu turpmākiem tiesas procesiem; mudina Komisiju atrast un kartēt imobilizētos Krievijas aktīvus un nākt klajā ar juridiski pamatotu un efektīvu priekšlikumu par šo aktīvu izmantošanu Ukrainas aizsardzībai un atjaunošanas finansēšanai, nodrošinot, ka šis juridiski pamatotais priekšlikums tiek izstrādāts ciešā koordinācijā ar G7 partnervalstīm; uzsver, ka atmiņēšana un nesprāgušas munīcijas likvidēšana ir priekšnosacījumi Ukrainas atjaunošanai, tostarp lauksaimnieciskajai ražošanai, kas ir īpaši būtiska valsts ekonomikai un globālajam pārtikas nodrošinājumam; uzsver, ka šie centieni būs jāatbalsta ar ievērojamu ilgtermiņa finansējumu;
21. atzinīgi vērtē to, ka ir ātri izveidota Eiropas Savienības militārās palīdzības misija Ukrainas atbalstam, un tās sekmīgo darbību un ierosina ES apsvērt tās pastiprināšanu; norāda, ka šī misija ir taustāms apliecinājums tam, ka ES nelokāmi atbalsta šīs valsts suverenitāti un teritoriālo integritāti; aicina veikt darbu pie citu starptautisku misiju izveides, lai nodrošinātu kuģošanas brīvību un atbalstītu humanitāros koridorus un Ukrainas graudu drošu transportēšanu;
22. aicina dalībvalstis saglabāt apņēmību un vienotību, ko tās jau ir izrādījušas, un sniegt Ukrainai turpmāku politisku, humānu, militāru, ar infrastruktūru saistītu, ekonomisku un finansiālu atbalstu, lai uzvarētu šajā karā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē palīdzību, ko dalībvalstis sniedz gan atsevišķi, gan izmantojot ES instrumentus, tostarp Komisijas priekšlikumu par Ukrainas mehānisma izveidi; atzinīgi vērtē 2024. gada 6. februārī panākto iestāžu vienošanos, kas nodrošina paredzamu finansiālu atbalstu Ukrainai 50 miljardu EUR apmērā laikposmā no 2024. gada līdz 2027. gadam, lai veicinātu valsts atveseļošanu, atjaunošanu un modernizāciju; uzsver, ka mehānisma īstenošanā ir vajadzīga pilnīga pārredzamība; aicina dalībvalstis turpināt sniegt Ukrainai nepieciešamo militāro palīdzību, lai atbrīvotu tās teritoriju no Krievijas karaspēka; mudina dalībvalstis ražot munīciju un nodrošināt to un citus nepieciešamos resursus Ukrainas bruņotajiem spēkiem, lai Ukraina varētu veikt militārās aparatūras apkopi; mudina dalībvalstis turpināt sniegt finansiālu un politisku atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai Ukrainā un tās tuvumā;

23. uzstāj, ka ES nevar pastāvīgi paļauties uz *ad hoc* mobilizāciju, un šajā sakarībā atgādina, ka ir jāuzlabo un skaidri jādefinē ES spēja rīkoties, ilgtspējīgā veidā reaģējot uz globālām krīzēm; šajā sakarībā uzsver, ka ES būtu jāturpina izstrādāt savus pilnībā autonomus un noturīgus instrumentus ārējās darbības jomā un KĀDP satvarā; atgādina, ka Stratēģiskais kompass nosaka vērienīgu darbības virzienu un nodrošina ES tādus instrumentus, kas tai ļauj gan efektīvi garantēt drošību, gan būt pārliecinātākai pasaules mēroga dalībnieci, un tādēļ prasa to ātri un pilnībā īstenot; aicina ES iestādes stiprināt stratēģiskās prognozēšanas spējas, lai sagatavotos turpmāk risināmiem jautājumiem;
24. aicina dinamiskāk un konsekventāk piemērot ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (ES Magnitska akts), kas joprojām netiek pietiekami izmantots ES ārpolitikas instrumentu kopuma satvarā; atzinīgi vērtē PV/AP priekšlikumu par pretkorupcijas sankciju režīmu, kas ļautu ES vērsties pret nopietniem korupcijas gadījumiem visā pasaulē; uzstāj, ka korupcijai ir pārbaudāma ietekme uz cilvēktiesību stāvokli un ka tā apdraud valsts iestāžu darbību un tiesiskumu; šajā sakarībā aicina Padomi ātri pieņemt ierosināto pretkorupcijas sankciju režīmu;

ES struktūru, instrumentu, spēju, fondu un lēmumu pieņemšanas procedūru pakāpeniska pielāgošana

25. atzīst, ka prasība par vienprātību liek dalībvalstīm neatlaidīgi strādāt pie tā, lai panāktu kompromisu un vienotību, kas ir ES politiskās ietekmes avots pasaules arēnā; tomēr norāda, ka kompromiss starp vienotības ideālu un augsto vienprātības cenu ir kritiski jāizvērtē no ticamības viedokļa, jo īpaši ņemot vērā paplašinātās ES efektīvo darbību; šajā sakarībā pauž nožēlu par to, ka atsevišķas dalībvalstis ir izmantojušas savas veto tiesības, lai vājinātu vienošanās, aizkavētu lēmumu pieņemšanu vai pat kaitētu kopējai politikai;
26. atgādina dalībvalstīm ievērot Līgumu principus, jo īpaši LES 24. pantu un 42. panta 7. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pantu, kuros dalībvalstis aicinātas uzticēšanās un savstarpējas solidaritātes garā aktīvi un konsekventi atbalstīt Eiropas Savienības ārpolitiku un drošības politiku; uzsver, ka nekad nav tikuši skaidri definēti nosacījumi LES 42. panta 7. punkta aktivēšanai un atbalsta sniegšanas kārtība; uzskata, ka ir steidzami jāizstrādā solidaritātes politikas stratēģija un operatīvās īstenošanas pasākumi attiecībā uz LES 42. panta 7. punktā noteikto savstarpējās palīdzības klauzulu;
27. pauž nožēlu par to, ka cita starpā LES pārejas klauzulās paredzētais ātras, efektīvas un rezultatīvas ārpolitikas un drošības un aizsardzības rīcības potenciāls ir izmantots tikai ļoti ierobežotā apmērā; atkārtoti aicina Padomi pakāpeniski pāriet uz kvalificēta vairākuma balsošanu attiecībā uz lēmumiem KĀDP jomās, kas neskar militārus vai aizsardzības aspektus; pieņem zināšanai dažu dalībvalstu paustās bažas par to, ka samazināsies to spēja ietekmēt ārpolitiku un drošības politiku ES līmenī; atzīst, ka progress kvalificēta vairākuma balsošanas ieviešanā var būt vienīgi pakāpenisks un tā pamatā būtu Eiropas stratēģiskās kultūras attīstība; šajā sakarībā mudina:
 - a) ieviest kvalificētu balsu vairākumu noteiktās prioritārajās jomās, piemēram, attiecībā uz ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu (ES Magnitska akts), kā arī jautājumiem, kas saistīti ar nākamā ES rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā pieņemšanu un īstenošanu saskaņā ar LES 22. panta 1. punktu;

- b) piemērot Līgumos paredzētās pārejas klauzulas, izņemot gadījumus, kad kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) satvarā tiek izveidotas militāras misijas vai operācijas ar izpildpilnvarām, attiecībā uz kurām joprojām būs vajadzīga vienprātība;
 - c) izmantot konstruktīvu atturēšanos saskaņā ar LES 31. panta 1. punktu, kamēr nav pilnībā ieviesta kvalificēta vairākuma balsošana attiecībā uz lēmumiem, kas nav saistīti ar militāriem vai aizsardzības jautājumiem;
 - d) efektīvāk izmantot integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas mehānismu un izveidot Drošības padomi, kurā darbotos dalībvalstu ministri, lai ātri reaģētu ārkārtas situācijās un izstrādātu integrētu pieeju konfliktiem un krīzēm;
 - e) pārskatīt Līgumus, kā paredzēts LES 48. pantā, lai cita starpā nodrošinātu kvalificēta vairākuma balsošanu visos jautājumos, kas saistīti ar KĀDP;
 - f) regulāri pārskatīt Stratēģiskā kompasa drošībai un aizsardzībai pamatā esošo apdraudējuma analīzi, lai dalībvalstis varētu saskaņot un noteikt vienotu izpratni par apdraudējumu;
28. atkārtoti norāda, ka Parlamentam ir būtiska loma KĀDP jomā, jo tas, pateicoties parlamentārajai diplomātijai un specifiskiem instrumentiem, kanāliem un kontaktiem, tostarp demokrātijas atbalsta programmām, kurām ir ievērojams potenciāls iesaistīt galvenās politiskās ieinteresētās personas un veicināt demokrātisku pārvaldību, sniedz īpašu ieguldījumu; jo īpaši uzsver parlamentārās diplomātijas pievienoto vērtību Krievijas agresijas kara pret Ukrainu laikā un šajā sakarībā akcentē vērtīgo Ukrainas Augstākās radas un Eiropas Parlamenta politisko un tehnisko sadarbību;
29. uzsver parlamentārās diplomātijas nozīmi, kura būtu jāīsteno, izmantojot pastāvošos kanālus, piemēram, Eiropas Parlamenta Ārlietu komiteju, oficiālās delegācijas un demokrātijas atbalsta pasākumus, piemēram, regulārus parlamentāros dialogus ar partnervalstīm; uzstāj, ka ES ārpolitikai un drošības politikai ir jābūt vērstai uz tādiem mērķiem kā krīzes novēršana, kooperatīva reģionālā sadarbība drošības jomā, globāla rīcība klimata un vides jomā, stiprinot cilvēktiesības un nodrošinot ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu 2030. gadam īstenošanu; aicina turpināt attīstīt ES preventīvo diplomātiju, tostarp miera mediāciju un dialogu, kā proaktīvu ārpolitikas instrumentu; mudina EĀDD izvērtēt gūto pieredzi un analizēt iepriekšējos Eiropas diplomātiskos centienus un to rezultātus, kā arī īpašo pārstāvju un īpašo sūtņu darbu; uzstāj, ka ir nepieciešams stiprināt parlamentāro diplomātiju ar partneriem Latīņamerikā, Āfrikā un Āzijā, lai palīdzētu sasniegt ES mērķi stiprināt attiecības ar līdzīgi domājošiem partneriem nolūkā risināt kopējās ģeopolitiskās, ekonomiskās, sociālās un vides problēmas;
30. aicina sīkāk precizēt Eiropas komandas pieejas darbību, pārstāvības veidu un pārskatatbildību, lai nodrošinātu resursu efektīvu sadali un izvairītos no darbību dubultošanās ES ārpolitikā un drošības politikā; uzstāj, ka Parlaments ir daļa no Eiropas komandas un ka pret to būtu jāizturas kā pret tādu;
31. uzsver nepieciešamību atjaunināt 2010. gada deklarāciju par politisko atbildību kā pamatu attiecībām starp EĀDD un Parlamentu; uzskata, ka Parlamentam ir vajadzīgi līdzekļi savu instrumentu izmantošanai, lai vērstos pret demokrātijas globālo regresu,

tostarp ar vēlēšanu novērošanu un starpniecību, konfliktu novēršanu, pastiprinātu vietējā līmeņa saziņu par demokrātiju un parlamentāro diplomātiju; uzsver Parlamenta papildinošo lomu ES diplomātijā;

32. uzsver PV/AP kā tilta veidotāja lomu, veidojot saikni starp KĀDP un ES ārējām attiecībām, lai nodrošinātu visaugstāko koordinācijas un saskaņotības līmeni ES ārējā darbībā; tomēr pauž nožēlu, ka dažos gadījumos trūkst skaidrības par ES ārējo pārstāvību; uzsver, ka ir skaidri jānosaka PV/AP, Komisijas priekšsēdētāja un Eiropadomes priekšsēdētāja kompetence attiecībā uz ES ārējo darbību un pārstāvību;
33. uzskata, ka ir vajadzīga ES ārējās darbības stingrāka institucionalizēta parlamentārā uzraudzība, tostarp regulāra, savlaicīga, taču droša piekļuve konfidencialai informācijai, brīfinģi Eiropas Parlamentā un ātrākas saziņas kanāli ar EĀDD; šajā sakarībā atgādina, ka saskaņā ar LES 36. pantu Parlamentam ir tiesības uz informāciju KĀDP jautājumos; atzinīgi vērtē augsta līmeņa politiskā dialoga uzsākšanu un mudina padarīt diskusijas atklātākas, tostarp turpinot regulāras apspriešanās ar Komisijas un EĀDD darbiniekiem un iesaistot Parlamentu Eiropas Miera mehānisma, Stratēģiskā kompasa un iniciatīvas “Global Gateway” īstenošanā;
34. apstiprina, ka Parlamentam būtu pilnībā jāizmanto savas uzraudzības un budžeta pilnvaras attiecībā uz Savienības lēmumiem starptautiskajās lietās; aicina mainīt KĀDP budžeta struktūru, paredzot vienu budžeta pozīciju katrai civilajai KDAP misijai, lai nodrošinātu labāku kontroli un lielāku pārredzamību;
35. pauž nožēlu par to, ka KĀDP budžets civilajām KDAP misijām 2021.–2027. gada daudzgadu finanšu shēmā (DFS) ir palielināts tikai nedaudz salīdzinājumā ar 2014.–2020. gada DFS, lai gan misiju skaits un to veikto uzdevumu apmērs ir palielinājies, drošības vide ir kļuvusi sarežģītāka un operāciju izmaksas ir pieaugušas; mudina dalībvalstis paredzēt KĀDP pietiekamu finansējumu, ņemot vērā nepieciešamību aizsargāt mieru, demokrātiju un tiesiskumu un nodrošināt labāku koordināciju ar citām politikas jomām; šajā sakarībā prasa pienācīgi pielāgot DFS un palielināt finansējumu ES ārējai darbībai;
36. turklāt atkārtoti norāda, ka ES un tās dalībvalstīm demokrātijas atbalsts ir vēl vairāk jāintegrē ES finanšu instrumentu plānošanā, un šajā sakarībā uzsver, ka attiecīgajām ES delegācijām ir jānodrošina pienācīgi līdzekļi, lai pastiprinātu publiskās diplomātijas darbības un attīstītu to stratēģiskās komunikācijas spējas nolūkā cīnīties pret dezinformāciju un propagandu; aicina stiprināt EĀDD — gan tā galveno mītni, gan ES delegācijas —, nodrošinot atbilstošus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai ES varētu labāk sagatavoties pašreizējām un jaunām globālām problēmām, piemēram, pieaugošai nestabilitātei, neatlaidīgākam autoritārisma un ārkārtas situācijai klimata jomā; aicina Komisiju un EĀDD īstenot feministisku ārpolitiku un drošības politiku, kas atbilst Parlamenta 2022. gada 10. marta rezolūcijai par ES trešo dzimumu līdztiesības rīcības plānu¹;
37. atzinīgi vērtē izmēģinājuma projekta “Virzība uz Eiropas Diplomātijas akadēmijas izveidi” īstenošanu; prasa izveidot pastāvīgu struktūru, kam tiktu piešķirti nepieciešamie resursi; aicina izpētīt iespējas un lemt par veidiem, kā šīs akadēmijas absolventiem piekļūt EĀDD, ņemot vērā to, ka tas varētu veicināt pilnīgu autonomas

¹ OV C 347, 9.9.2022., 150. lpp.

ES diplomātijas attīstību, pamatojoties uz kopēju ES perspektīvā iesakņotu diplomātisko kultūru; atkārtoti aicina Komisiju izveidot pastāvīgu klātienes apmācības programmu par ES ārējo darbību un KĀDP ES kandidātvalstu jaunajiem diplomātiem;

Noteikumos balstīta multilaterālisma stiprināšana un aizstāvēšana

38. uzsver, ka daudzpusējie forumi, jo īpaši ANO un tās aģentūras, būtu jāuzskata par ES izvēlēto sadarbības veidu; šajā sakarībā pauž bažas par to, ka arvien lielāka nozīme ir ekskluzīviem sadarbības formātiem, kas liecina par augošu konkurenci starp lielvarām; vienlaikus konstatē, ka starptautiskās iestādes un normas tiek aizvien vairāk instrumentalizētas, un šajā sakarībā norāda uz strīdiem PTO vai PVO; uzsver, ka šī tendence ES rada grūtības līdzsvarot nepieciešamību īstenot plašu un iekļaujošu multilaterālismu, vienlaikus par prioritāti nosakot sadarbību ar atsevišķiem līdzīgi domājošiem partneriem; aicina dalībvalstis stiprināt iekļaujošas daudzpusējas pārvaldības formas un šajā sakarībā mudina Komisiju, EĀDD un Padomi pastiprināt iestāžu sadarbību ar daudzpusējām organizācijām, kas ir neatņemama daļa no starptautiskās noteikumos balstītās sistēmas un globālu kopīgo līdzekļu pārvaldības, tostarp ANO un tās aģentūrām, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO), PVO, PTO un NATO;
39. norāda, ka ir jānodrošina ES un NATO īstenoto centienu vienotība, saskaņotība un papildināmība starptautiskā miera un drošības uzturēšanā; uzsver, ka NATO joprojām ir Eiropas drošības stūrakmens, un aicina vēl vairāk uzlabot NATO un ES sadarbību, vienlaikus stiprinot NATO satvara Eiropas pīlāru, cita starpā konsekventi sasniedzot NATO aizsardzības izdevumu robežvērtību 2 % apmērā no iekšzemes kopprodukta; prasa ciešāk sadarboties ar NATO cīņā pret dezinformāciju un hibrīddraudiem, kuru izcelsme ir trešās valstis;
40. aicina ES iestādes un dalībvalstis aktīvi atbalstīt daudzpusējo iestāžu, pirmkārt un galvenokārt, Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmas un jo īpaši ANO Drošības padomes, visaptverošu institucionālo reformu, kurā būtu jāiekļauj pasākumi, kas vērsti uz to, lai ierobežotu veto izmantošanu, palielinātu reģionālo pārstāvību, padarītu izpildstrukturā atbildīgas to asambleju priekšā, kuras tās ir ievēlējušas, un no jauna definētu Drošības padomes locekļu sastāvu nolūkā labāk atspoguļot ģeopolitisko realitāti, tostarp izveidojot pastāvīga locekļa vietu ES; aicina Komisiju koncentrēties uz to, lai nodrošinātu ES stratēģisko ietekmi arvien daudzpolārākā pasaulē; aicina ES iestādes nodrošināt to, ka ES pauž vienotu nostāju ANO, jo īpaši Drošības padomē; aicina nodrošināt pastāvīgu dialogu ar Apvienoto Karalisti, lai turpinātu sadarbību ANO Drošības padomē; aicina visas ANO dalībvalstis rīkoties, lai atceltu Krievijas veto tiesības Drošības padomē;
41. aicina PV/AP atbalstīt pārliecinošu, ilgstošu un mērķtiecīgu demokrātisku vēstījumu, kas apliecina to, ka demokrātija sniedz labumu indivīdiem un sabiedrībai visā pasaulē un ir noturīga pret autokrātisku spiedienu un ietekmi; pauž nožēlu par to, ka Ķīnas Tautas Republika, Krievija, Irāna un citi totalitāri vai autoritāri režīmi izmanto informācijas manipulācijas un ļaunprātīgu iejaukšanos kā neatņemamus instrumentus, lai izdarītu spiedienu uz daudzpusējām iestādēm un demokrātiskām vērtībām un normām, vājinātu varas ļaunprātīgas izmantošanas ierobežojumus, palielinātu cilvēktiesību pārkāpumu biežumu un smagumu, ierobežotu pilsoniskās sabiedrības, neatkarīgu mediju un demokrātisku opozīcijas kustību iespējas un izplatītu pret rietumiem vērstu dezinformāciju; šajā sakarībā mudina veikt ieguldījumus stratēģiskajā

komunikācijā un cīņā pret ārvalstu iejaukšanos un dezinformācijas izplatīšanu un atzinīgi vērtē EĀDD sadarbību ar ANO attiecībā uz globālu rīcības kodeksu informācijas integritātei;

42. uzsver to, ka pieaug cilvēktiesību aizstāvju un politisko aktīvistu pārrobežu apdraudējums no viņu valstu iestāžu vai to aģentu puses; mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt ES dzīvojošiem ārvalstu cilvēktiesību aizstāvjiem un aktīvistiem atbilstīgus finanšu un citus līdzekļus, lai viņi varētu turpināt savu darbu attālināti, nebaidoties no represijām; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju nerimstošo darbu visā pasaulē un aicina ES pastiprināt atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai un cilvēktiesību aizstāvjiem; pauž nopietnas bažas par to, ka visā pasaulē pieaug uzbrukumi dažādām minoritātēm, tostarp LGBTIQ kopienai un reliģiskajām minoritātēm, piemēram, kristiešiem; uzsver, ka visās ES darbībās, tostarp KĀDP īstenošanā, ir jāpievēršas interseksionalitātei, lai veicinātu pilnīgu dzimumu līdztiesību;
43. visstingrākajā veidā nosoda to, ka 2024. gada 16. februārī tika nogalināts ievērojamais Krievijas politiķis un 2021. gada Saharova balvas laureāts Aleksejs Navaļņijs, kurš bija ieslodzīts soda kolonijā un tika pakļauts sliktai attieksmei, tostarp spīdzināšanai, patvaļīgam sodam un psiholoģiskam spiedienam; aicina uzlabot Krievijas politeslodzīto apstākļus saskaņā ar tās starptautiskajām saistībām; nosoda Krievijas režīma īstenoto cilvēktiesību pārkāpumu eskalāciju un pašreiz notiekošo valdības kritiķu, cilvēktiesību aizstāvju un neatkarīgo žurnālistu apspiešanu; mudina ES un tās dalībvalstis sniegt palīdzību Krievijas cilvēktiesību aizstāvjiem, demokrātijas aktīvistiem un neatkarīgajiem žurnālistiem gan Krievijā, gan ārpus tās; mudina Padomi pieņemt ierobežojošus pasākumus pret tiem, kas ir atbildīgi par Alekseja Navaļņija nogalināšanu un pretkara protestētāju patvaļīgu kriminālvajāšanu un spīdzināšanu
44. atzīst, ka vairāki dalībnieki globālajos dienvidos rīkojas aizvien pašpārliecinātāk; šajā sakarībā uzsver, ka jēdziens “globālie dienvidi” rada iespaidu par noteikta līmeņa vienotību, lai gan patiesībā tā ir ļoti daudzveidīga grupa, kuras dalībniekiem ir atšķirīgas vēlmes un nostājas; atzīst šo dalībnieku starptautisko ietekmi;
45. atgādina, ka ES ir pasaulē lielākā oficiālās attīstības palīdzības sniedzēja; uzsver, ka ES arī turpmāk jābūt uzticamai sabiedrotajai attīstības sadarbībā visā pasaulē; pauž bažas par to, ka ES saskaras ar aizvien lielāku skepticismu un distancēšanos; aicina ES reaģēt uz partnervalstu vēlmēm un ātri panākt politiskas vienošanās ar tām, lai pierādītu, ka ES ir svarīga un stratēģiska partnere, un apliecinātu, ka starptautiskā noteikumos balstītā sistēma spēj risināt mūsdienu problēmas; šajā sakarībā mudina nodrošināt lielāku politisko klātbūtni valstīs, kurās ES ietekme galvenokārt ir bijusi balstīta uz attīstības sadarbību; jo īpaši uzsver to, cik svarīga ir ES klātbūtne Āfrikā, un aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt politisko dialogu valsts un reģionālā līmenī, kā arī sniegt daudzveidīgu tehnisko atbalstu, tostarp nodrošināt finansējumu gan valsts, gan vietējo kopienu līmenī, lai panāktu lielāku efektivitāti un pamanāmību; uzsver, ka ir svarīgi, lai politiskās vienošanās ar trešām valstīm tiktu panāktas, pamatojoties uz kopējām Eiropas vērtībām un pamattiesībām;
46. aicina Padomi sākt projektu, ar ko izveido Eiropas Civilo miera korpusu, kas apkopotu institucionālo un neinstitucionālo dalībnieku pieredzi konfliktu novēršanā, mierīgā konfliktu risināšanā un samierināšanā ar mērķi ES civilo krīžu pārvarēšanu padarīt uzticamāku, saskaņotāku, efektīvāku, elastīgāku un redzamāku;

47. atgādina, ka ES vajadzētu būt pārlicenošākai pasaules mēroga dalībnieci miera un cilvēces drošības jomā; norāda, ka efektīvai sadarbībai attīstības jomā un vērienīgai tirdzniecības politikai arī ir būtiska nozīme migrācijas pamatcēloņu novēršanā un citu tādu problēmu risināšanā, ar kurām saskaras Savienība;
48. aicina Komisiju efektīvi un ātri izmantot “Global Gateway” kā ilgtspējīgu alternatīvu Ķīnas iniciatīvai “Viena josla, viens ceļš” un instrumentu, ar ko palielināt ES klātbūtni un pamanāmību visā pasaulē, izmantojot ieguldījumus infrastruktūrā, kuri rada partnervalstīs nacionālo vērtību un nodrošina to sociālekonomisko attīstību, saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem un Parīzes nolīgumu, vienlaikus rīkojoties atbilstīgi ES labklājības un drošības interesēs; atgādina, ka “Global Gateway” ir jāuzskata par stratēģisku koncepciju, kurā ir integrēta ārpolitika, ekonomikas politika un attīstības politika; šajā sakarībā uzsver, ka koordinācija ar starptautiskajām finanšu iestādēm, skaidri noteikta privātā sektora iesaiste un īpaši pielāgota stratēģiskā komunikācija ir būtiska, lai instruments sasniegtu vēlamu mērogu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē pirmo augsta līmeņa “Global Gateway” forumu, ko 2023. gada oktobrī sarīkoja Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena; uzstāj, ka Parlaments būtu ciešāk jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesā, lai garantētu pārredzamu pārvaldību un nodrošinātu to, ka “Global Gateway” tiek pienācīgi saskaņota ar G7 partnerību globāliem ieguldījumiem infrastruktūrā;
49. norāda, ka ES ieguldījumi un palīdzība būtu jākoncentrē uz kopīgiem mērķiem vispiemērotākajā darbības līmenī, kas ir skaidri pamanāmi saņēmējās valstīs, un uz īpaši pielāgotiem ieguldījumiem, kas atbilst mūsu partneru vajadzībām, kā noteikts, proaktīvāk un konstruktīvāk sadarbojoties ar tiem;
50. aicina rast daudzpusējus risinājumus jaunām problēmām un realitātei, piemēram, problēmām, kas rodas kibernetikas, biotehnoloģijas un mākslīgā intelekta jomās; prasa saglabāt multilaterālismu kā būtiskāko elementu efektīvai kārtības uzturēšanai kosmosā un prasa padziļināt pašreizējās iniciatīvas un sākt jaunas iniciatīvas, lai kosmos joprojām tiktu izmantots vienīgi miermīlīgiem mērķiem;

Interesu apliecināšana, veidojot stabilas stratēģiskās alianses un partnerības ar līdzīgi domājošiem partneriem.

51. uzsver, ka ir jāveido stratēģiska solidaritāte starp līdzīgi domājošiem partneriem kā labākā reakcija uz bīstamāku un neparedzamāku drošības vidi; uzsver nepieciešamību stiprināt esošās partnerības ar valstīm, kurām ir tādas pašas vērtības, jo īpaši tādos jautājumos kā stratēģiskā atkarība, ekonomiskā piespiešana, politiska iejaukšanās un dezinformācija, un uzsver to, ka ir svarīgi veidot jaunas alianses, tostarp ar valstīm globālajos dienvidos, ņemot vērā savstarpējās vajadzības un intereses, lai stiprinātu patiesas un līdzsvarotas partnerības; uzskata, ka princips “vairāk par vairāk” būtu pilnībā jāintegrē attiecībās ar trešām valstīm, tādējādi ES veidojot ciešākas partnerības ar tām valstīm, kuras ievēro KĀDP un KDAP principus un Savienības pamatvērtības; savukārt uzskata, ka princips “mazāk par mazāk” būtu jāpiemēro attiecībā uz trešām valstīm, kurās acīmredzami netiek ievērotas cilvēktiesības un starptautiskās tiesības, kā arī uz tām valstīm, kuras ļauj citām trešām valstīm izdarīt šādus pārkāpumus; atgādina, ka ES iesaistes līmenis un intensitāte būtu attiecīgi jāpielāgo, jo īpaši attiecībā uz attīstības sadarbību, tirdzniecības priekšrocībām un piekļuvi ES programmām;
52. uzsver spēcīgas un stratēģiskas transatlantiskās sadarbības, tostarp NATO un ES

sadarbības, nozīmi, kuras pamatā ir kopīgas vērtības, intereses un mērķi, kā arī vienlīdzīgas partnerības princips; aicina Komisiju veicināt ciešākas saites ar galvenajiem partneriem gan ASV, gan Kanādā, lai risinātu globālas problēmas, kas ietekmē mūsu kopīgās vērtības, intereses, drošību un labklājību; mudina Komisiju un PV/AP cieši sadarboties ar abiem partneriem, uzlabojot un stiprinot jau izveidotos sadarbības mehānismus, tostarp ES un ASV Tirdzniecības un tehnoloģiju padomi; jo īpaši uzsver nepieciešamību panākt progresu galvenajos ārpolitikas jautājumos, tostarp mūsu attiecībās ar Ķīnu, Eiropas austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm, Āfriku, Latīņameriku un Karību jūras reģionu un Indijas un Klusā okeāna reģionu; attiecībā uz Indijas un Klusā okeāna reģionu norāda uz īpašo ASV un ES dialogu par drošību un aizsardzību un Indijas un Klusā okeāna reģionu, lai attīstītu ciešāku un vērienīgāku sadarbību, un uzsver pirmās ES un ASV kopīgās jūras mācības Indijas okeāna ziemeļrietumu daļā 2023. gada martā; aicina stiprināt transatlantisko sadarbību tirdzniecības jomā un risināt problēmas, ko rada straujās tehnoloģiskās pārmaiņas un augošie kibberdraudi;

53. atgādina, ka ASV ir ES vissvarīgākā sabiedrotā; atkārtoti prasa regulāri rīkot ES un ASV samitus, lai dotu pastāvīgu impulsu neatņemami nepieciešamajai transatlantiskajai sadarbībai; atkārtoti pauž atbalstu tam, ka tiek izveidota Transatlantiskā politiskā padome, kas darbotos kā forums regulāram un efektīvam ES un ASV institucionālajam dialogam par ārpolitiku un drošības politiku; aicina Pārstāvju palātu saskaņā ar ASV Kongresa un Eiropas Parlamenta 1999. gada kopīgo paziņojumu par Transatlantiskā likumdevēju dialoga (TLD) dibināšanu izveidot pastāvīgu Kongresa delegāciju TLD jautājumos, lai vēl vairāk stiprinātu mūsu politiskā dialoga un sadarbības iespējas;
54. prasa ES un ASV panākt būtisku progresu sarunās par kritiski svarīgu izrakteņu starptautisko piegādes ķēžu stiprināšanu, lai rastu savstarpēji pieņemamus risinājumus attiecībā uz to, kā novērst ASV Inflācijas mazināšanas akta diskriminējošo ietekmi;
55. atzinīgi vērtē Vindzoras regulējuma noslēgšanu un atgādina par to, cik svarīgs ir ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgums spēcīgai un konstruktīvai partnerībai ar Apvienoto Karalisti; uzsver Ziemeļīrijas protokola un Vindzoras regulējuma būtisko un daudzslāņaino nozīmi ilgstošās attiecībās ar Apvienoto Karalisti;
56. pauž nožēlu par to, ka ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgumā nav iekļauti noteikumi par sadarbību ārpolitikas un aizsardzības jomā; šajā sakarībā prasa panākt Apvienotās Karalistes ciešāku iesaisti Eiropas drošības un aizsardzības projektos un strukturētāku un regulārāku sadarbību ar Apvienoto Karalisti ārlietu jomā, pamatojoties uz konstruktīvo pieredzi ES un Apvienotās Karalistes sadarbībā, kas vērsta pret Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, tostarp sankciju pieņemšanā un ievērošanas uzraudzībā; atzinīgi vērtē ES un Apvienotās Karalistes pārstāvju kopīgos darba braucienus uz trešām valstīm nolūkā nepieļaut sankciju apiešanu; uzsver kopīgās intereses un kolektīvo atbildību un aicina nodrošināt pastāvīgākus ārpolitikas un drošības politikas koordinācijas veidus dažādos reģionos; atzinīgi vērtē Apvienotās Karalistes dalību Eiropas politiskajā kopienā un to, ka tā organizē ceturto samitu; ir pārliecināts, ka Eiropas politiskā kopiena var veicināt uzticēšanos starp Apvienoto Karalisti un ES, veicināt ciešāku dialogu par kopīgām problēmām, jo īpaši saistībā ar drošību, un kalpot par konkrētu sadarbības projektu inkubatoru;
57. atzinīgi vērtē gan Baltkrievijas un ES konsultatīvās grupas izveidi, lai nodrošinātu

pastāvīgu dialogu starp ES un Baltkrievijas demokrātiskajiem spēkiem, gan pastāvīgo atbalstu, kas tiek sniegts Krievijas cilvēktiesību aizstāvjiem un neatkarīgiem medijiem gan Krievijā, gan ārpus tās; pauž šoku par 2021. gada Saharova balvas laureāta Alekseja Navalnija nāvi, kurš tika arestēts un notiesāts apšaubāmu un politiski motivētu iemeslu dēļ un kurš upurēja savu dzīvību, lai aizstāvētu demokrātiju un vērstos pret apspiešanu un korupciju Krievijā; aicina Krievijas režīmu nekavējoties atklāt Alekseja Navalnija nāves apstākļus; atkārtoti pauž atbalstu Baltkrievijas demokrātiskajai opozīcijai, visiem politiskajiem un drosmīgajiem aktīvistiem un žurnālistiem Baltkrievijā, kuri turpina pretoties nelikumīgā līdera režīmam un šī režīma līdzdalībai Krievijas agresijas karā pret Ukrainu, neraugoties uz notiekošajām represijām, un kuri ir pauduši vēlmi panākt Baltkrievijas demokrātisku attīstību un dalību ES, cita starpā Jaunās Baltkrievijas konferencē, kas notika Varšavā 2023. gada augustā; uzsver, ka šādi centieni apliecina pilsoniskās sabiedrības būtisko lomu demokrātijas stiprināšanā;

58. nosoda A. Lukašenko režīma aktīvo lomu, atbalstot Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; uzsver, ka Baltkrievijai ir steidzami jāpiemēro tādas pašas sankcijas kā Krievijai, jo A. Lukašenko režīms ir pilnībā līdzvainīgs pastrādātajos kara noziegumos, piemēram, tūkstošiem ukraiņu bērnu nolaupīšanā;
59. pauž šoku un sašutumu par to, ka ir noslepkavots 2021. gada Saharova balvas laureāts un Krievijas opozīcijas politiķis Aleksejs Navalnijs, kurš upurēja savu dzīvību, lai aizstāvētu demokrātiju un vērstos pret apspiešanu un korupciju Krievijā;
60. atzinīgi vērtē 2023. gada paplašināšanās paketi un Rietumbalkānu izaugsmes plānu, kas ietver mehānismu 6 miljardu EUR apmērā dotāciju un aizdevumu veidā, lai laikposmā no 2024. gada līdz 2027. gadam paātrinātu sociālekonomisko konvergenci ar ES; apstiprina, ka tas izskata priekšlikumu par Rietumbalkānu reformu un izaugsmes mehānismu un sadarbosies ar Padomi, lai nodrošinātu ātru ratifikāciju; aicina Padomi apliecināt patiesu politisko apņemšanos attiecībā uz Rietumbalkānu valstu dalības ES perspektīvu; norāda, ka tajā būtu jāietver pievienošanās sarunu virzīšana ar Albāniju, Melnkalni un Ziemeļmaķedoniju; atbalsta centienus prioritārā kārtā panākt attiecīgās konstitucionālās izmaiņas Ziemeļmaķedonijā un aicina visus politiskos spēkus uzņemties konstruktīvu lomu šajā jautājumā; jo īpaši aicina dalībvalstu valdības, kas Ziemeļmaķedonijai izvirzījušas šo papildu prasību, darīt visu iespējamo, lai atbalstītu šos centienus; pauž nožēlu par nepamatoto kavēšanos Ziemeļmaķedonijas un Albānijas pievienošanās procesos un atgādina, ka kandidātvalstis būtu jānovērtē, pamatojoties uz to nopelniem attiecībā uz atbilstību objektīviem pievienošanās kritērijiem, tostarp ar ES saistītu reformu īstenošanā, kā arī politikas saskaņošanā ar KĀDP, piemēram, attiecībā uz nostājām un ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti saistībā ar Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; atzinīgi vērtē to, ka lielākā daļa Rietumbalkānu valstu ir pievienojušās KĀDP, un vienlaikus aicina Belgradu steidzami rīkoties tāpat, jo īpaši ņemot vērā to, ka Serbija ir viena no nedaudzajām Eiropas valstīm, kas vēl nepieskaņojas sankcijām, kuras pieņemtas, reaģējot uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu; atgādina, ka pievienošanās process var turpināties tikai tad, ja attiecīgā valsts pievienosies ES sankcijām pret Krieviju un panāks ievērojamu progresu ar ES saistīto reformu īstenošanā; joprojām pauž lielas bažas par Serbijas iestāžu destabilizējošo ietekmi visā reģionā;
61. pieņem zināšanai EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja Starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas (*I-EOM*) sākotnējos konstatējumus un secinājumus par Serbijas parlamenta pirmstermiņa vēlēšanām 2023. gada 17. decembrī; atzinīgi vērtē

- lielo vēlētāju aktivitāti, taču pauž bažas par paziņotajiem pārkāpumiem un procesuālajiem trūkumiem; uzsver, ka Serbijas demokrātisko iestāžu pienācīga darbība ir valsts pievienošanās ES procesa pamatā, un aicina kompetentās iestādes pienācīgi izmeklēt un veikt turpmākus pasākumus saistībā ar *I-EOM* ieteikumiem; mudina Serbijas politisko vadību nodrošināt konstruktīvu un iekļaujošu dialogu visā politiskajā spektrā un īstenot nepieciešamās reformas, lai Serbija gūtu panākumus ceļā uz pievienošanos ES;
62. pauž nopietnas bažas par prezidenta *Vučić* 2024. gada februāra publisko paziņojumu, kurā skaidri pausts atbalsts iespējamiem militāriem pasākumiem no Krievijas Tautas Republikas puses pret Taivānu, kas ir pretrunā ar ES politiku, kura atbalsta *status quo* Taivānas šaurumā, un ES brīdinājumu par vienpusējiem pasākumiem, jo īpaši ar spēku vai piespēšanu.
63. pauž nožēlu par to, ka augstā politiskā spriedze un polarizācija Melnkalnē ir aizkavējusi progresu ar ES saistīto reformu īstenošanā un novedusi valsti dziļā politiskajā un institucionālajā krīzē, apturot Melnkalnes pievienošanās procesu ES; atzinīgi vērtē jaunas valdības izveidi un uzsver to, ka ir svarīgi, lai valdība spētu un apņemtos panākt progresu ar ES saistīto reformu īstenošanā un stingri noturēt Melnkalni uz ES stratēģiskā ceļa;
64. pauž nožēlu par to, ka Serbijas parlamenta un pašvaldību vēlēšanās, kas notika 2023. gada 17. decembrī, tika pārkāpti starptautiskie standarti un Serbijas apņemšanās rīkot brīvas un godīgas vēlēšanas, jo pie varas esošās personas pastāvīgi un sistemātiski ļaunprātīgi izmantoja iestādes un medijus, lai gūtu netaisnīgas un nepamatotas priekšrocības; uzskata, ka šīs vēlēšanas nevar atzīt par taisnīgām; pauž bažas par ziņojumiem, kuri liecina par to, ka plašos apmēros un sistemātiski notika krāpšana, kas apdraudēja vēlēšanu integritāti Serbijā; pieņem zināšanai starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas izteikumus par to, ka vēlēšanas noritēja gludi, taču vēlēšanu dienu iezīmēja daudzi procesuāli trūkumi, cita starpā nekonsekventa aizsardzības pasākumu veikšana balsošanas un balsu skaitīšanas laikā, bieži drūzmēšanās gadījumi, balsošanas slepenības pārkāpumi un daudzi gadījumi, kad tika novērota balsošana grupā, un tajā dominēja prezidenta *Vučić* izlēmīga iesaiste un valdošās partijas sistēmiskās priekšrocības; pauž nopietnas bažas par šiem pārkāpumiem un vispārējo vēlēšanu vidi, kas neatbilst standartiem, kuri tiek sagaidīti no ES kandidātvalsts; atgādina Serbijas iestādēm, ka Serbijas pievienošanās ES process un pievienošanās ES metodika balstās uz Serbijas demokrātisko institūciju pareizu darbību; prasa respektablus starptautiskos juridiskos ekspertus un iestādes veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par pārkāpumiem, kas ir izdarīti parlamenta, novadu un pašvaldību vēlēšanās, īpašu uzmanību pievēršot Belgradas pilsētas asamblejas vēlēšanām, jo dažas ziņas, tostarp tās, kas attiecas uz organizētu vēlētāju migrāciju vietējā līmenī, pārsniedz EDSO/ODIHR ziņojumu darbības jomu;
65. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Bosniju un Hercegovinu, tiklīdz būs sasniegts nepieciešamais līmenis attiecībā uz atbilstību dalības kritērijiem; ar nepacietību gaida Komisijas progresa ziņojumu, kas gaidāms ne vēlāk kā 2024. gada martā; mudina valsts politiskos līderus īstenot būtisku reformu kopumu, tostarp vēlēšanu reformas, saskaņā ar valsts un starptautisko tiesu lēmumiem, lai nodrošinātu vienlīdzības un nediskriminācijas principus attiecībā uz visiem iedzīvotājiem un pamatiedzīvotājiem, kā noteikts tās konstitūcijā un pilnībā ievērojot valsts un starptautisko tiesu spriedumus, tostarp visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas

nolēmumus attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu; nosoda valstiskā veidojuma – Serbu Republikas – vadības atkārtoto musinošo retoriku un separātiskos tiesību aktus un politiku, tostarp antikonstitucionālās Serbu Republikas dienas svinēšanu 2024. gada 9. janvārī; aicina dalībvalstis un Bosnijas un Hercegovinas starptautiskās sabiedrības pārstāvjus veicināt un atbalstīt šo nolēmumu īstenošanu; atkārtoti aicina pieņemt mērķtiecīgas sankcijas pret destabilizējošiem dalībniekiem Bosnijā un Hercegovinā, jo īpaši pret Miloradu Dodiku, kā arī pret citām augsta ranga Serbu Republikas amatpersonām un Serbijas amatpersonām, kas sniedz politisku un materiālu atbalstu separātisma politikai; aicina visas dalībvalstis nodrošināt to, ka šādas sankcijas var pieņemt Padome, un tās piemērot divpusēji vai saskaņoti ar citām dalībvalstīm, ja to pieņemšana Padomē nav iespējama; atzinīgi vērtē panākto vienošanos pagarināt ES spēku pilnvaras Bosnijas un Hercegovinas operācijā Althea līdz 2024. gada 2. novembrim un atgādina, ka šai misijai joprojām ir izšķiroša nozīme Bosnijas un Hercegovinas drošībā un stabilitātē; mudina ES militāro misiju aktīvi novērst to, ka tiek rīkotas nelikumīgas parādes un citas provokācijas, kā arī draudus ikvienam, kas strādā, lai palīdzētu genocīda upuriem, un sniedz ieguldījumu etnisko grupu samierināšanā un valsts mierīgā nākotnē;

66. atzinīgi vērtē to, ka neprovocētais agresijas karš pret Ukrainu ir mudinājis ES pārskatīt paplašināšanās politikas prioritātes; atkārtoti apstiprina, ka paplašināšanās procesa temps joprojām ir atkarīgs gan no katras valsts spējas izpildīt pievienošanās kritērijus, gan no Rietumbalkānu valstu un Eiropas Savienības dalībvalstu politisko līderu apņēmības; pauž bažas par aizvien lielāku etnonacionālismu Rietumbalkānos; aicina EĀDD cieši uzraudzīt situāciju, lai novērstu spriedzi; uzsver to, cik svarīgi ir Parlamenta atbalstītie demokrātijas atbalsta pasākumi, piemēram, Žana Monē dialogs un parlamentārā dialoga process;
67. atzinīgi vērtē nesenos signālus par paātrināto grafiku kandidātvalstīm; prasa nodrošināt to, lai pašreizējās un turpmākās pievienošanās sarunas netiktu aizkavētas īpašu valsts interešu dēļ vai tādēļ, ka nepieciešams reformēt Līgumus; atkārtoti norāda, ka paralēli jāturpina darbs pie jaunu dalībvalstu pievienošanās un ES padziļināšanas; uzsver finanšu instrumentu, piemēram, Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (*IPA III*), nozīmi ES un kandidātvalstu partnerības stiprināšanā; aicina izstrādāt saskaņotu stratēģiju visu kandidātvalstu pakāpeniskai integrācijai, tostarp iesaistei nozaru politikās un darbībai novērotāju statusā dažādās Savienības iestādēs; joprojām pauž dziļas bažas par ziņojumiem, ka kaimiņattiecību un paplašināšanās komisārs apzināti cenšas apiet un mazināt demokrātisko un tiesiskuma reformu centrālo nozīmi ES kandidātvalstīs; mudina Komisiju uzsākt neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu par to, vai kaimiņattiecību un paplašināšanās komisāra rīcība un veicinātā politika nav uzskatāma par Eiropas Komisijas locekļu rīcības kodeksa un Līgumos noteikto komisāra pienākumu pārkāpumu;
68. norāda uz Rietumbalkānu stratēģisko nozīmi mūsdienu ģeopolitiskajā kontekstā, kā arī visas ES drošības un stabilitātes aspektā; atkārtoti uzsver, ka ir vajadzīga lielāka Eiropas klātbūtne un pamanāmība reģionā, lai novērstu ārvalstu ļaunprātīgo ietekmi un to hibrīddarbības;
69. nosoda 2023. gada 24. septembrī veikto teroristu uzbrukumus Kosovā policijas darbiniekiem Banjskā Kosovā Republikā ziemeļos un citas provokācijas; atkārtoti

uzsver savu nostāju, kas pieņemta 2023. gada 19. oktobra rezolūcijā¹; šajā sakarībā mudina visas puses strādāt pie tā, lai mazinātu saspīlējumu un izvairītos no jebkādas retorikas vai rīcības, kas varētu izraisīt turpmāku spriedzi; cieši seko notiekošajām izmeklēšanām un atkārtoti norāda, ka vainīgie ir jāsauc pie atbildības un viņiem ir jāstājas tiesas priekšā; aicina Komisiju un Padomi veikt pasākumus pret Serbijas valdību, ja izmeklēšanā tiks atklāts, ka Serbijas valsts bijusi tieši iesaistīta minētajā teroristu uzbrukumā vai vardarbīgos uzbrukumos, kas Kosovas ziemeļu daļā notika 2023. gada maijā, vai ja Serbijas iestādes nevēlēsies pilnībā sadarboties;

70. atbalsta Kosovas un Serbijas attiecību normalizēšanu un ES veicinātā dialoga attīstību starp Belgradu un Prištinu; aicina Kosovu un Serbiju godprātīgi un kompromisa garā nekavējoties iesaistīties šajā dialogā, lai panāktu visaptverošu juridiski saistošu nolīgumu par savstarpējo attiecību normalizēšanu, balstoties uz savstarpēju atzīšanu un ievērojot starptautiskās tiesības; atgādina, ka nespēja panākt progresu attiecību normalizēšanā negatīvi ietekmēs abu valstu integrāciju ES; pauž nožēlu par ierobežojošajiem pasākumiem, ko Padome noteikusi pret Kosovu, un prasa tos nekavējoties atcelt; aicina ES pieņemt līdzsvarotu pieeju mediācijai starp pusēm, lai pārvarētu pašreizējo strupceļu; atgādina, ka, ja dialogs cietīs neveiksmi, tas ietekmēs arī ES kā uzticamas ārpolitikas dalībnieces lomu;
71. pauž nožēlu par daudzajiem pārkāpumiem, par kuriem novērotāji ziņoja Serbijas parlamenta pirmstermiņa vēlēšanās 2023. gada 17. decembrī, tostarp, bet ne tikai, publisko resursu ļaunprātīgu izmantošanu, spiedienu uz publiskā sektora darbiniekiem, vēlēšanu iebiedēšanu un spiediena izdarīšanu uz vēlētājiem, balsu pirkšanu un mediju sagrābšanu; prasa nekavējoties un neatkarīgi izmeklēt šos pārkāpumus; ņemot vērā iepriekš minēto, aicina Serbijas iestādes veikt turpmākus pasākumus saistībā ar starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas ieteikumiem; pauž bažas par dziļo polarizāciju Serbijas sabiedrībā un nesenajiem vardarbīgajiem atgadījumiem, tostarp par to, ka Serbijas slepenie dienesti piekāvuši opozīcijas politiķi;
72. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu un Moldovas Republiku; aicina Padomi pieņemt attiecīgās sarunu programmas, tiklīdz būs veikti attiecīgie pasākumi, kas izklāstīti atbilstīgajos Komisijas 2023. gada 8. novembra ieteikumos; pozitīvi vērtē ieteikumu sākt pievienošanās sarunas ar Bosniju un Hercegovinu, tiklīdz būs sasniegts nepieciešamais līmenis attiecībā uz atbilstību dalības kritērijiem; atzinīgi vērtē Kosovas pieteikumu dalībai ES un aicina Komisiju uz to atbildēt; atgādina, ka Gruzijas kā ES kandidātvalsts centieni tiks vērtēti, pamatojoties uz tās nopelniem un panākumiem, kas gūti, izpildot Kopenhāgenas kritērijus dalībai ES; tomēr atzinīgi vērtē vīzu režīma atcelšanu Kosovas pilsoņiem;
73. pozitīvi vērtē Eiropadomes lēmumu piešķirt Gruzijai kandidātvalsts statusu ar nosacījumu, ka tiks veikti 2023. gada 8. novembra Komisijas ieteikumā noteikti atbilstīgi pasākumi, tostarp pasākumi dezinformācijas apkarošanā, pieskaņojoties KĀDP, uzlabojot parlamentārās uzraudzības īstenošanu un risinot politiskās polarizācijas, deoligarhizācijas un korupcijas apkarošanas jautājumus; atkārtoti aicina humānu apsvērumu dēļ atbrīvot bijušo prezidentu *Mikheil Saakashvili* un mudina prezidentu *Salome Zourabichvili* izmantot savas konstitucionālās tiesības apzēlot viņu,

¹ Eiropas Parlamenta 2023. gada 19. oktobra rezolūcija par jaunākajām norisēm Serbijas un Kosovas dialogā, tostarp stāvokli Kosovas ziemeļu daļas pašvaldībās (Pieņemtie teksti, P9_TA(2023)0372).

jo tas palīdzētu samazināt politisko polarizāciju valstī; uzsver Gruzijas tautas leģitīmos centienus tuvināties Eiropai un attiecīgi uzsver to, cik svarīgs ir ES atbalsts šai valstij, īpašu uzmanību pievēršot pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, kas strādā pie Gruzijas integrācijas ES; norāda uz Gruzijas iespējamo stabilizējošo lomu Dienvidkaukāza reģionā;

74. aicina ES iestādes un dalībvalstis izlēmīgi rīkoties, lai nodrošinātu, ka Krievija pilda savas saistības saskaņā ar 2008. gada 12. augusta vienošanos par pamieru, kura tika panākta ar ES starpniecību, jo īpaši izved visus militāros un drošības spēkus no okupētajām Gruzijas teritorijām, ļauj izvērst starptautiskus drošības mehānismus uz vietas un nodrošina netraucētu piekļuvi ES pārraudzības misijai Krievijas okupētajos Gruzijas reģionos Abhāzijā un Činvali/Dienvidosetijā; mudina ES iestādes un dalībvalstis vēl vairāk stiprināt ES pārraudzības misijas spējas un vēl vairāk paplašināt tās pilnvaras; aicina ES iestādes un dalībvalstis izmantot jēdzienu “okupācija” attiecībā uz Gruzijas reģioniem Abhāziju un Činvali/Dienvidosetiju, kurus Krievija ir nelikumīgi okupējusi un faktiski kontrolē, kā noteikts attiecīgajos Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumos un atzīts Starptautiskās Krimināltiesas izmeklēšanas gaitā;
75. uzskata, ka Ukrainas un Moldovas Republikas pievienošanās ES būtu ģeostratēģisks ieguldījums vienotā un spēcīgā Eiropā; atzinīgi vērtē atbalsta tiesību aktu kopumu un civilās ES partnerības misijas uzsākšanu Moldovas Republikā; atzinīgi vērtē jau panākto progresu reformu jomā un mudina Komisiju pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar vērienīgu ceļvedi pievienošanās sarunām, kā arī Ukrainas un Moldovas pakāpeniskai integrācijai ES politikā un programmās; uzsver to, ka pievienošanās process ir sarežģīts un balstīts uz katras valsts nopelniem un tādēļ pasākumi ir jāveic pastāvīgi un savlaicīgi; turklāt uzstāj, ka ir pastāvīgi jācenšas pielāgot esošos pievienošanās instrumentus un izveidot III Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta juridisko pamatu; ar nepacietību gaida, ka Eiropadome gaidāmajās sanāksmēs pievērsīsies iekšējām reformām saistībā ar paplašināšanos, lai līdz 2024. gada vasarai pieņemtu secinājumus par ceļvedi turpmākajam darbam;
76. atkārtoti norāda, ka ir jāpārskata Austrumu partnerības daudzpusējā politika, lai atjaunotu reģionālo iesaisti un reģionālo demokrātisko reformu programmu, tostarp izmantojot *EuroNest* parlamentāro asambleju;
77. pauž nožēlu par to, ka attiecībā uz Kalnu Karabahu Azerbaidžāna ir izvēlējusies militāru risinājumu diplomātijas vietā, vienlaikus atzīstot, ka Kalnu Karabaha ir starptautiski atzīta par Azerbaidžānas teritoriju; pauž visstingrāko nosodījumu par Azerbaidžānas iepriekš plānoto un nepamatoto uzbrukumu Kalnu Karabahas armēņiem un šajā reģionā palikušajiem iedzīvotājiem; aicina Azerbaidžānas iestādes ļaut Armēnijas iedzīvotājiem droši atgriezties Kalnu Karabahā un sniegt stingras garantijas attiecībā uz viņu tiesību aizsardzību; prasa aizsargāt armēņu kultūras, vēsturisko un reliģisko mantojumu Kalnu Karabahā saskaņā ar UNESCO standartiem un Azerbaidžānas starptautiskajām saistībām; pauž nožēlu par to, ka Baku veiktais uzbrukums ir rupjš starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpums un nepārprotams 2020. gada 9. novembra trīspusējā pamiera paziņojuma pārkāpums, kā arī to saistību pārkāpums, kuras Azerbaidžāna uzņēmas ar ES starpniecību notikušajās sarunās; uzskata, ka patiess dialogs starp Azerbaidžānu un Armēniju ir vienīgais ilgtspējīgais turpmākas darbības virziens, un aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt šādus centienus; atbalsta pašreizējās miera sarunas starp Armēniju un Azerbaidžānu, kuras nopietni apgrūtināja nesenā militārā operācija pret Kalnu Karabahu, kuras rezultātā armēņu iedzīvotāji devās prom no reģiona; uzsver, ka

cieņpilns un ilgstošs reģionāla mēroga miers, kas saglabātu abu valstu suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, ir priekšnoteikums stabilitātei reģionā; pauž bažas par dažu līderu un reģionālo lielvaru mēģinājumiem izmantot pašreizējo situāciju tādā veidā, kas varētu apdraudēt trauslās izredzes uz mieru; brīdina, ka jebkādiem centieniem sasniegt mērķus, izmantojot spēku un pārkāpjot kaimiņvalstu teritoriālo integritāti, jāstopas ar ES un starptautiskās sabiedrības izlēmīgu reakciju;

78. aicina ES civilo misiju Armēnijā (*EUMA*) cieši uzraudzīt mainīgo drošības situāciju uz vietas, sniegt pārredzamus ziņojumus Parlamentam un aktīvi veicināt centienus konfliktu risināšanā; aicina ES un tās dalībvalstis stiprināt *EUMA* pilnvaras, palielināt tās apmēru, pagarināt tās darbības termiņu un arī izvietot monitorus pie robežas ar Turciju; aicina Azerbaidžānu atļaut *EUMA* klātbūtni savā robežas pusē un Kalnu Karabahā;
79. aicina PV/AP un EĀDD turpināt atbalstīt Armēniju, izmantojot Eiropas Miera mehānismu, jo īpaši nolūkā stiprināt tās aizsardzības spējas pret hibrīddraudiem, lai paplašinātu tās drošības telpu ārpus Kolektīvās drošības līguma organizācijas; atzinīgi vērtē ES un Armēnijas politiskā un drošības dialoga izveidi un tā otro sanākumi 2023. gada 15. novembrī;;
80. uzsver, ka Parlamenta vairākkārtējie brīdinājumi par situāciju nav radījuši nekādas izmaiņas ES politikā attiecībā uz Azerbaidžānu; uzstāj, ka jebkādi ES un Azerbaidžānas attiecību padziļināšanai arī turpmāk jābūt atkarīgiem no tā, vai minētā valsts panāk būtisku progresu cilvēktiesību, tiesiskuma, demokrātijas un pamatbrīvību ieviešanā, tostarp etnisko minoritāšu aizsardzībā; šajā sakarībā pauž nopietnas bažas par neseno represiju pastiprināšanos pret neatkarīgajiem žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem Azerbaidžānā; turklāt aicina ES nekavējoties noteikt sankcijas pret Azerbaidžānu un apturēt saprašanās memorandu par stratēģisko partnerību enerģētikas jomā; turklāt apšaubā to, cik Azerbaidžāna ir piemērota COP29 rīkošanai 2024. gadā, ņemot vērā to, ka valsts plāno nākamajā desmitgadē par trešdaļu palielināt fosilā kurināmā ražošanu;
81. atkārtoti pauž atbalstu demokrātiski ievēlētajai Armēnijas valdībai un valsts suverenitātes, demokrātijas un teritoriālās integritātes pilnīgai ieviešanai; uzteic premjerministra Nikola Pašinjana paziņojumu par to, ka Armēnija netiks iesaistīta jaunā karā ar Azerbaidžānu, un viņa nesenos aicinājumus atsākt augstākā līmeņa miera sarunas ar Azerbaidžānu; nosoda Krievijas iejaukšanos Armēnijā, lai izplatītu tur nemierus; aicina ES pastiprināt savu iesaisti Dienvidkaukāzā; atzinīgi vērtē to, ka Armēnija ir ratificējusi Starptautiskās krimināltiesas Romas statūtus;
82. joprojām pauž bažas par to, ka Turcijas valdība nav pavērsusi pretējā virzienā demokrātijas, tiesiskuma, pamattiesību un tiesu iestāžu neatkarības pasliktināšanās negatīvo tendenci un ka Turcijas ārpolitika joprojām ir pretrunā KĀDP paredzētajām ES prioritātēm un Turcija nav pieskaņojusies ES sankcijām pret Krieviju; stingri ieilst pret Turcijas prezidenta nesenajiem paziņojumiem, kuros viņš apgalvoja, ka "Hamās" nav teroristu organizācija, un pauž vilšanos par šiem paziņojumiem;
83. uzsver, ka, tā kā Turcijas valdība nav radikāli mainījusi kursu, nav iespējams atsākt Turcijas pievienošanās ES procesu; aicina ES un Turcijas valdību virzīties uz ciešāku, dinamiskāku un stratēģiskāku partnerību, ņemot vērā Turcijas nozīmīgo lomu reģionā un to, ka tā kā NATO dalībvalsts ir nozīmīga sabiedrotā; iesaka sākt pārdomu procesu,

lai rastu paralēlu un reālistisku satvaru ES un Turcijas attiecībām, kas aptvertu visu iesaistīto pušu intereses un piesaistītu Turciju ES, nevis spiestu to tuvināties Krievijai un Irānai;

84. atzinīgi vērtē daļēju saspīlējuma mazināšanos Vidusjūras austrumdaļā un Egejas jūrā un aicina Turciju strādāt pie konstruktīvas, nevis uzstājīgas un agresīvas pieejas saviem partneriem šajos reģionos; šajā sakarā atzinīgi vērtē Turcijas un Ungārijas ilgi novilcināto lēmumu beidzot apstiprināt Zviedrijas pievienošanos NATO un mudina Turcijas valsts iestādes cieši sadarboties ar ES sankciju sūtni;
85. nosoda Kipras turku puses nelikumīgo būvniecības darbu uzsākšanu buferzonā netālu no divkopienu Pīlas ciema Kiprā, kā arī uzbrukumus ANO miera uzturētājiem un postījumu nodarīšanu ANO transportlīdzekļiem 2023. gada 18. augustā; aicina ievērot buferzonas statusu un ANO Miera uzturēšanas spēku Kiprā pilnvaras; atgādina, ka draudi ANO miera uzturētāju drošībai un kaitējuma nodarīšana ANO īpašumam saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir noziegums; mudina Turciju un Kipras turku vadību pārtraukt un labot visas šādas vienpusējas darbības un atturēties no jebkādam turpmākām darbībām un provokācijām, kas nesekmē ANO vadītu sarunu atsākšanu; atzinīgi vērtē pušu panākto vienošanos rast turpmāko virzību saistībā ar Pīlas ceļa projektu Kiprā un stabilizēt situāciju un aicina iesaistīties miermīlīgās sarunās un patiesā dialoga procesā;
86. pauž nožēlu par to, ka vairāk nekā 25 gadus pēc Barselonas procesa sākuma nav izveidota ar Vidusjūras dienvidu kaimiņreģiona valstīm kopīga labklājības, stabilitātes un brīvības telpa; mudina PV/AP un Komisiju stiprināt ES kaimiņvalstu dienvidu dimensiju, tostarp izmantojot pastiprinātu dialogu un pastiprinot nosacītību līdzekļu izmaksāšanā, un nodrošināt pietiekamus resursus jaunās programmas Vidusjūras reģionam savlaicīgai un efektīvai īstenošanai; uzsver dienvidu kaimiņreģiona valstu svarīgo nozīmi migrācijas pārvaldībā, pamatojoties uz migrantu un bēgļu cilvēktiesību principiem, kas noteikti starptautiskajos, reģionālajos un valsts tiesību aktos, un solidaritātes, līdzsvara un valstu kopīgas atbildības principiem; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar šīm valstīm, lai mazinātu migrācijas pamatcēloņus, sekas, ko rada neatbilstīga migrācija, cilvēku tirdzniecība un nelikumīgu ieroču un kultūras priekšmetu kontrabanda; norāda, ka daudzās dienvidu kaimiņreģiona valstīs ir lieli energoresursu krājumi un tās var sniegt lielāku ieguldījumu Eiropas valstu enerģijas avotu diversifikācijā;
87. ņem vērā politisko vienošanos par visaptverošu partnerības paketi ar Tunisiju; atgādina, ka šis saprašanās memorands ir balstīts uz nosacījumiem, un mudina Komisiju nodrošināt to ievērošanu; tomēr pauž nožēlu par to, ka saprašanās memorandā nav iekļautas saistības cilvēktiesību jomā, ko ES sagaida savos nolīgumos ar trešām valstīm; turklāt uzskata, ka ES un Tunisijas attiecību pamatā vajadzētu būt ES un Tunisijas asociācijas nolīguma sistēmai un demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanai, paredzot pilnīgu parlamentāro pārraudzību attiecībā uz asociācijas nolīguma īstenošanu un ES līdzekļu izmaksu Tunisijai; pauž stingru pārliecību, ka ES līdzekļu pārskaitīšanai vajadzētu būt atkarīgai no tā, vai Tunisija ievēro cilvēktiesību standartus, un tai būtu jāpiemēro nosacītības un pārskatatbildības noteikumi; aicina Komisiju nākt klajā ar mehānismu atbildības nodrošināšanai šajā jomā, izpētot visas atbilstīgās iespējas;
88. pauž nopietnas bažas par Tunisijas vadības autoritāro ievirzi, opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju aizturēšanu un bēgļu un patvēruma meklētāju vajāšanu un mudina

Tunisijas iestādes ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un migrantu tiesības; turklāt nosoda Tunisijas iestāžu lēmumu atteikt ieceļošanu Parlamenta Ārlietu komitejas delegācijai un mudina Tunisijas iestādes atļaut veidot atklātu politisko dialogu;

89. uzsver nepieciešamību stratēģiskāk sadarboties ar Persijas līča valstīm, jo īpaši reģionālās drošības, sadarbības, klimatrīcības, cilvēktiesību un korupcijas novēršanas veicināšanā; atzinīgi vērtē diplomātisko attiecību atsākšanu starp Saūda Arābijas Karalisti un Irānas Islāma Republiku; turklāt atzinīgi vērtē ierosinājumu izveidot strukturētu drošības dialogu starp ES un Persijas līča sadarbības padomi; šajā sakarībā atgādina, ka ES un Persijas līča valstu stratēģiskajā partnerībā ir vajadzīga pilnīga pārredzamība un pārskatatbildība; aicina ES un dalībvalstis arī turpmāk uzsvērt cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības ievērošanu, un vērtību pakāpenisku saskaņošanu, jo īpaši saistībā ar reaģēšanu uz Krievijas agresijas karu pret Ukrainu un tā seku novēršanu;
90. uzsver, ka KĀDP mērķi ir attīstīt un konsolidēt demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un ka Saūda Arābijas Karalistei šādu mērķu nav; ņem vērā to, ka Saūda Arābijas Karaliste turpina sadarboties ar ES regulārā dialogā par cilvēktiesībām; tomēr nosoda to, ka valsts pastāvīgi pārkāpj cilvēktiesības, jo īpaši nāvēssodu piespriešanu un izpildi, un pilsonisko un politisko tiesību, kā arī vārda brīvības ierobežojumus, un prasa atcelt nāvēssodu;
91. nosoda Irānas policijas un drošības spēku, tostarp Islāma revolucionāro gvardu korpusa (IRGK), brutālo rīcību, apspiežot demonstrācijas pēc Mahsas Amīni slepkavības un daudzu citu režīma oponentu spīdzināšanas un nonāvēšanas; prasa noteikt papildu ierobežojošus pasākumus pret IRGK, tā palīgspēkiem un visiem, kas atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem pret miermīlīgiem protestētājiem, tostarp augsta ranga amatpersonām; aicina Padomi noteikt IRGK un tā atzarus, tostarp Irānas Tikumības policiju, paramilitāros Basidža spēkus un vienību “Quds”, par teroristu vienībām;
92. atkārtoti pauž atbalstu visā valstī notiekošajai miermīlīgas opozīcijas kustībai, kas protestē pret sieviešu sistēmisko un aizvien lielāko apspiešanu un smagajiem cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumiem; nosoda Irānas režīmu par Irānas aktīvistu vajāšanas, novērošanas, nolaupīšanas un nāves draudu kampaņu un par sistemātisko diskrimināciju pret sievietēm, izmantojot likumus un noteikumus, kas būtiski ierobežo viņu brīvības; prasa izveidot starptautisku izmeklēšanas un pārskatatbildības mehānismu attiecībā uz Irānas valdības veiktajiem cilvēktiesību pārkāpumiem;
93. nosoda Irānas režīmu par militārā ekipējuma piegādi Krievijai tās brutālajā un nelikumīgajā agresijā pret Ukrainu; uzsver, ka Islāma Republika veicina kara noziegumus Ukrainā, jo šis ekipējums tiek izmantots, lai vērstos pret civiliedzīvotājiem un civilo infrastruktūru, un prasa ES spēcīgi reaģēt uz Irānas iesaistīšanos Krievijas karā; nosoda to, ka Irāna sponsorē sarakstā iekļautos teroristu grupējumus, tostarp “Hezbollah”, “Hamās”, Palestīnas Islāma džihādu un hutiešus; nosoda nelikumīgos, nepieņemamos un dziļi destabilizējošos hutiešu uzbrukumus tirdzniecības kuģiem, kas šķērso Sarkano jūru, izmantojot raķetes un mazas laivas, un nolaupīšanas mēģinājumus; uzsver, ka tie ir radījuši būtiskus globālās tirdzniecības traucējumus, jo kuģniecības uzņēmumi ir spiesti pārvirzīt lielu daļu no Sarkanās jūras satiksmes ap Āfrikas dienvidu galu; aicina uz kolektīvu rīcību un mudina pastiprināt ES iesaisti un starptautisko sadarbību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē dalībvalstu lēmumu sākt jūras KDAP operāciju ar nosaukumu ASPIDES, lai aizsargātu tirdzniecības kuģus, stiprinot jūrlietu situācijas

apzināšanos un pavadot kuģus, lai novērstu uzbrukumus un nodrošinātu kuģošanas brīvību vienā no pasaules kritiski svarīgākajiem kuģniecības maršrutiem; prasa nekavējoties izbeigt šos nelikumīgos uzbrukumus un atbrīvot nelikumīgi aizturētos kuģus un apkalpes; pauž bažas par Irānas darbību destabilizējošo ietekmi uz Tuvajiem Austrumiem un par izraēliešu un palestīniešu miera izredzēm; uzsver to, ka ir jārisina un jāapkaro Irānas plašākās ļaunprātīgās un destabilizējošās darbības Tuvajos Austrumos un citviet; stingri iebilst pret Irānas ķīlnieku diplomātiju un prasa atbrīvot visus Irānā aizturētos Eiropas pilsoņus un ļaut viņiem pamest valsti; aicina režīmu Teherānā pārtraukt iebiedēšanas un represiju kampaņu pret Irānas diasporas grupējumiem ES un visā pasaulē; aicina dalībvalstu valdības apzināties īpašo starptautisko represiju taktiku, ko izmanto Irāna;

94. pauž nopietnas bažas par to, ka Islāma Republika turpina urāna bagātināšanu līdz 60 % tīrības pakāpei, un par atkārtotiem Kopīgā visaptverošā rīcības plāna (KVRP) pārkāpumiem; mudina atsākt sarunas par KVRP līgumu;
95. visstingrākajā veidā nosoda zemiskos teroristu uzbrukumus, ko "Hamās" veicis pret Izraēlu; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus teroristu organizācijas "Hamās" gūstā esošos ķīlniekus un atdot mirušo ķīlnieku mirstīgās atliekas; atzīst Izraēlas tiesības uz paš aizsardzību, kas noteiktas un ierobežotas starptautiskajās tiesībās, un norāda, ka tāpēc Izraēlai, veicot savas darbības, ir stingri jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības, kurās noteikts, ka visām konfliktā iesaistītajām pusēm vienmēr ir jānošķir kaujinieki un civiliedzīvotāji, puses drīkst vērsties tikai pret militāriem mērķiem un uzbrukumos nedrīkst vērsties pret civiliedzīvotājiem un civilo infrastruktūru; nosoda nesamērīgo Izraēlas militāro reakciju, kuras rezultātā vēl nepieredzētā mērogā ir gājuši bojā civiliedzīvotāji; pauž spēcīgas bažas par humanitārās situācijas ārkārtīgo pasliktināšanos Gazas joslā un aicina noslēgt pastāvīgu pamieru, lai varētu sniegt palīdzību civiliedzīvotājiem Gazas joslā; mudina starptautisko sabiedrību turpināt un palielināt civiliedzīvotājiem sniegto humāno palīdzību šajā reģionā un atkārtoti uzsver, ka ir jāturpina sniegt viņiem ES humāno palīdzību; mudina Izraēlas iestādes nodrošināt nepārtrauktu piekļuvi humānajai palīdzībai Gazas joslā, galveno uzmanību pievēršot tādu būtisku preču kā degvielas, pārtikas, ūdens, medicīnas preču un pajumtes nepārtrauktai piegādei saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; pauž nožēlu par to, ka Palestīniešu pašpārvalde nav organizējusi vēlēšanas kopš 2005. gada un tas mazina tās uzticamību; sagaida, ka vēlēšanas tiks organizētas drīz;
96. aicina dalībvalstis atbalstīt SKT un pieprasīt Izraēlai nekavējoties ievērot juridiski saistošos tiesas izdotos rīkojumus;
97. pauž nožēlu par to, ka, Gazā pastiprinoties uzbrukumus uz zemes, "Hamās" un tās sabiedrotie arvien vairāk cenšas konfliktu izvērst daudz plašākā mērogā, lai izdarītu spiedienu uz Izraēlu; tādēļ pauž bažas par to, ka Irāna un tās sabiedrotie cenšas panākt reģionālu karu; pauž nopietnas bažas par iespējamu kara eskalāciju, kā arī par tā ietekmi uz plašāku reģionu, jo īpaši situāciju pie Izraēlas un Libānas robežas, jo "Hezbollah" lojāli kaujinieki šauj raķetes uz Izraēlu; uzsver, ka ir svarīgi mazināt spriedzi reģionā;
98. atkārtoti pauž nelokāmu atbalstu sarunu ceļā panāktam divu valstu risinājumam attiecībā uz Izraēlu un Palestīnu, pamatojoties uz 1967. gadā noteiktajām robežām, ar divām suverēnām un demokrātiskām valstīm kā miermīlīgām kaimiņvalstīm un Jeruzalemi kā kopīgo galvaspilsētu; mudina EĀDD un dalībvalstis uzņemties Eiropas līmeņa iniciatīvu atsākt sarunas par divu valstu risinājumu; atgādina, ka saskaņā ar

starptautiskajām tiesībām apmetnes okupētajās palestīniešu teritorijās ir nelikumīgas; šajā sakarībā aicina PV/AP un īpašo pārstāvi Tuvo Austrumu miera procesā mobilizēt starptautisko atbalstu iniciatīvai “Miera diena” miera panākšanai Tuvajos Austrumos, kas tika uzsākta ANO Ģenerālajā asamblejā 2023. gada septembrī Ņujorkā; apzinās, ka, lai sarunas atsāktos, starptautiskajām ieinteresētajām personām, tostarp ASV, Apvienoto Nāciju Organizācijai, ES un arābu valstīm, ir savstarpēji jāpapildina centieni, lai sarunas būtu konstruktīvas; stingri nosoda pieaugošo ekstrēmistu kolonistu vardarbību pret palestīniešiem; aicina nekavējoties izbeigt apmetņu politiku, kā arī pārtraukt palestīniešu teritoriju okupāciju, jo tie ir būtiski šķēršļi divu valstu risinājuma dzīvotspējai; prasa piemērot ierobežojošus pasākumus pret ekstrēmistu kolonistiem, kuri pārkāpj cilvēktiesības un starptautiskās tiesības; atbalsta taisnīgu, dzīvotspējīgu risinājumu palestīniešu bēgļu jautājumam, par kuru jāpanāk vienošanās; uzsver, ka pastāvīgs atbalsts Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos joprojām ir būtisks elements ES stratēģijā, kuras mērķis ir nodrošināt stabilitāti un mieru Tuvajos Austrumos; ; ar bažām pieņem zināšanai Izraēlas nesenos apgalvojumus pret 12 darbiniekiem no Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA); atzinīgi vērtē ANO tūlītējo un apņēmīgo reakciju uz apgalvojumiem, tostarp attiecīgo darbinieku tūlītēju atlaišanu un to, ka ANO Iekšējās uzraudzības dienestu birojs (OIOS) un neatkarīgā pārskatīšanas grupa, ko vada bijusī Francijas ministre Catherine Colonna un trīs Eiropas organizācijas, ir uzsākusi divas atsevišķas izmeklēšanas šajā jautājumā; šajā sakarībā aicina Izraēlu cieši sadarboties un sniegt visus nepieciešamos pierādījumus OIOS un neatkarīgajai pārskatīšanas grupai; atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu neapturēt finansējumu UNRWA, pirms ANO nav paziņojusi par izmeklēšanas rezultātiem un pasākumiem, ko tā veiks; mudina visas līdzekļu devējas valstis, kuras, pamatojoties uz apgalvojumiem, ir apturējušas finansējumu UNRWA, pārskatīt savu lēmumu, ņemot vērā UNRWA tūlītējo reakciju uz apgalvojumiem un tās izšķirošo lomu, sniedzot dzīvību glābjošu palīdzību diviem miljoniem cilvēku Gazas joslā, kuri paļaujas uz UNRWA, lai izdzīvotu vienā no lielākajām un sarežģītākajām humanitārajām krīzēm pasaulē

99. atkārtoti norāda, ka ES stingri atbalsta Starptautiskās Krimināltiesas un Starptautiskās Tiesas darbu; prasa saukt pie atbildības personas, kas ir izdarījušas terora aktus un starptautisko tiesību pārkāpumus, un šajā sakarībā aicina izmeklēt visus iespējamus kara noziegumus; atkārtoti norāda, ka apzināti uzbrukumi civiliedzīvotājiem un iedzīvotāju piespiedu pārvietošana ir nopietns starptautisko tiesību pārkāpums; prasa, lai tiktu nodrošināts taisnīgums upuriem, kas cietuši gan 2023. gada 7. oktobrī, gan kopš tā laika izdarītajos “Hamās” teroristu uzbrukumos, tostarp masveida slepkavībās un seksuālajā spīdzināšanā; pieņem zināšanai lietu, ko Dienvidāfrika ierosinājusi Starptautiskajā Tiesā pret Izraēlu;
100. atzīst, ka Krievijas agresijas karš pret Ukrainu rada gan problēmas, gan iespējas valstīm Vidusāzijā, kuras tradicionāli ir uzturējušas ciešas attiecības ar Krieviju; pauž bažas par Krievijas un Ķīnas izdarīto spiedienu reģionā un uzsver nepieciešamību, reaģējot uz to, palielināt ES klātbūtni Vidusāzijā; uzsver ES ieinteresētību paplašināt ekonomiskās attiecības un pastiprināt politiskās saites ar Vidusāzijas valstīm, lai novērstu pret Krieviju un Baltkrieviju vērsto sankciju apiešanu; aicina šo valstu, jo īpaši Kazahstānas, Kirgizstānas un Uzbekistānas, valsts iestādes cieši sadarboties ar ES, jo īpaši tās sankciju sūtni, un šajā sakarībā arī atgādina, cik svarīgas ir ciešākas darba attiecības ar EDSO;

101. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt veicināt politiskās un ekonomiskās reformas, kas stiprina tiesiskumu, demokrātiju, labu pārvaldību un cilvēktiesību ievērošanu, tostarp attiecīgos gadījumos vispārējo tarifa preferenču shēmas (VPS) un VPS+ kontekstā, un mudināt veidot labas kaimiņattiecības; atgādina, ka visām Vidusāzijas reģiona valstīm ir jāaņem ievērojot ANO Statūtus, jo īpaši visu valstu neatkarības, suverenitātes un teritoriālās integritātes ievērošanas principus;
102. atzinīgi vērtē rezultātus, kas gūti otrajā ES un Vidusāzijas Ekonomikas forumā 2023. gada maijā Almatī un Eiropadomes priekšsēdētāja un visu piecu Vidusāzijas valstu vadītāju otrajā sanāksmē, kura notika 2023. gada jūnijā; aicina pēc šīm augsta līmeņa sanāksmēm un deklarācijām veikt konkrētus pasākumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka šogad ir plānots rīkot pirmo ES un Vidusāzijas augstākā līmeņa sanāksmi; atzinīgi vērtē to, ka ir apstiprināts kopīgais ceļvedis attiecību padziļināšanai starp ES un Vidusāziju, kas kalpo kā stratēģisks plāns dialoga un sadarbības veicināšanai konkrētās jomās, tostarp kultūras, sociālās un ekonomiskās noturības veidošanā; mudina Komisiju un dalībvalstis parakstīt padziļinātu partnerības un sadarbības nolīgumu (*EPCA*) ar Kirgizstānu, pabeigt sagatavošanas darbu, lai parakstītu *EPCA* ar Uzbekistānu, un ātri panākt progresu notiekošajās sarunās par *EPCA* ar Tadžikistānu;
103. atgādina, ka Vidusāzijas valstis ir galvenās izejvielu un enerģijas piegādātājas; uzskata, ka ES interesēs ir atjaunot Transkaspijas starptautisko transporta maršrutu ne tikai kā reģionālu ekonomikas zonu, bet arī kā alternatīvu Jaunajam Eirāzijas zemes tiltam, kas šķērso Krieviju un Baltkrieviju, kurām tiek piemērotas sankcijas; uzsver, ka ir svarīgi veicināt reģionālo integrāciju Transkaspijas starptautiskajā transporta maršrutā, arī lai piesaistītu finansējumu infrastruktūras projektiem “Global Gateway” satvarā;
104. atkārtoti uzsver, ka neatzīst Afganistānas *de facto* valdību; pauž bažas par smago ekonomisko un humanitāro situāciju Afganistānā, kā arī par sieviešu un meiteņu tiesību pārkāpumiem šajā valstī; pauž nožēlu par to, ka krasi samazinās Pasaules Pārtikas programmas spēja sniegt pārtikas palīdzību Afganistānas iedzīvotājiem, un aicina Komisiju un dalībvalstis panākt to, ka Afganistānas iedzīvotājiem tiek sniegta būtiska humānā palīdzība, un nodrošināt papildu finansējumu ārkārtas palīdzībai; aicina PV/AP izvirzīt ideju par Talibāna līderu kriminālvajāšanu Starptautiskajā Krimināltiesā par viņu noziegumiem pret sievietēm un meitenēm;
105. atbalsta piecus galvenos kritērijus, kurus Padome pieņēma 2021. gada 21. septembrī un kuri izmantojami kā pamatprincipi turpmākai sadarbībai ar Talibānu, taču uzskata, ka ir jāpieliek lielas pūles, lai izstrādātu ilgtermiņa stratēģiju, ar kuru risināt ārkārtējo cilvēktiesību situāciju un dzimumu aparteīdu, kas pašlaik notiek Afganistānā; uzsver, ka ES evakuācijas programmu Afganistānas iedzīvotājiem, kuri bija nodarbināti Eiropas misijās, pašāvās uz Eiropas aizsardzību un joprojām ir tieši apdraudēti, nevar izbeigt, kamēr valstī joprojām atrodas cilvēki, kas atbilst evakuācijas kritērijiem;
106. pauž nožēlu par Krievijas Federācijas veto ANO Drošības padomes 2023. gada 11. jūlija sanāksmē attiecībā uz ANO Drošības padomes Rezolūcijas 2672(2023) atjaunošanu attiecībā uz humānās palīdzības pārrobežu piegādi cilvēkiem Sīrijas ziemeļrietumos caur *Bab al-Hawa*, kas apdraud vairāk nekā četrus miljonus cilvēku, kuri ir atkarīgi no humānās palīdzības, lai segtu pamatvajadzības pēc pārtikas, medicīnas un citām vitāli svarīgām piegādēm; ņem vērā Sīrijas reintegrāciju Arābu līgā; uzskata, ka ar pašreizējo Sīrijas režīmu situācijas normalizācija nav iespējama, un uzsver, ka Sīrijas politiskais process ir strupceļš;

107. atkārtoti norāda, ka miermīlīgs, bezmaksas, savienots, atvērts, stabils un noteikumos balstīts Indijas un Klusā okeāna reģions ir vitāli svarīgs Eiropas interesēm; pauž bažas par to, ka lielvaru konkurence nosaka parametrus ES spējai veicināt multilaterālismu reģionā; šajā sakarībā norāda, ka Āzijas un Eiropas sanāksmi joprojām kavē ģeopolitiskā spriedze ar Krieviju; atzinīgi vērtē PV/AP centienus sadarboties ar reģionu, par ko liecina tas, ka 2024. gada 2. februārī notika trešais ES un Indijas Klusā okeāna ministru forums, un par ko liecina PV/AP dalība Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (*ASEAN*) Reģionālajā forumā 2023. gada 14. jūlijā; aicina ES aktīvi atbalstīt ministru forumu par sadarbību Indijas un Klusā okeāna reģionā kā ikgadēju pasākumu;
108. mudina veidot ciešākas politiskās saites ar līdzīgi domājošiem partneriem saskaņā ar ES stratēģiju sadarbībai Indijas un Klusā okeāna reģionā, jo īpaši ar Japānu, Korejas Republiku, Austrāliju, Jaunzēlandi, Taivānu un *ASEAN* dalībvalstīm, tostarp attiecībā uz jūras drošību, ieroču neizplatīšanu un noturību pret hibrīddraudiem; atzinīgi vērtē EĀDD centienus Indijas un Klusā okeāna reģiona spēju veidošanā, lai radītu noturību pret ārvalstu informācijas manipulācijām un iejaukšanos; uzsver nepieciešamību uzlabot cilvēku savstarpējās attiecības ar mūsu partneriem, jo īpaši jauniešu apmaiņu un pilsoņu un domnīcu sadarbību; uzsver, ka miera, stabilitātes un kuģošanas brīvības saglabāšana Indijas un Klusā okeāna reģionā joprojām ir ārkārtīgi svarīga ES un tās dalībvalstu interesēm;
109. aicina KTDR pilnībā, pārbaudāmi un neatgriezeniski atteikties no masu iznīcināšanas ieroču un ballistisko raķešu programmas; pauž visstingrāko nožēlu par pašreizējiem noziegumiem pret cilvēci un mudina šīs valsts iestādes īstenot reformu procesu, lai panāktu, ka tiek ievērotas un aizsargātas visas cilvēktiesības; uzsver, ka ES un starptautiskajai sabiedrībai ir steidzami jārikojas, lai novērstu militāro sadarbību un ieroču apmaiņu starp Krieviju un KTDR;
110. norāda, ka ģeopolitiskās problēmas ir stiprinājušas Indijas un ES kopīgās intereses attiecībā uz drošības, labklājības un ilgtspējīgas attīstības panākšanu; uzsver ES 2018. gada stratēģijas attiecībā uz Indiju un ES un Indijas ceļveža laikposmam līdz 2025. gadam pilnīgu īstenošanu, cieši koordinējot to ar pašu dalībvalstu darbībām, kas vērstas uz aktīvu kontaktu veidošanu ar Indiju; atzinīgi vērtē ES un Indijas Tirdzniecības un tehnoloģiju padomes izveidi; mudina padziļināt Indijas un ES kā stratēģisko partneru attiecības; šajā sakarībā aicina ievērot apņemšanos īstenot regulārus daudzlīmeņu dialogus un augstākā līmeņa sanāksmes, lai saglabātu divpusējās attiecības darba kārtībā kā vienu no galvenajām prioritātēm; turklāt mudina veidot strukturētāku parlamentāro dialogu starp Eiropas Parlamentu un tā Indijas partneri; uzskata, ka šāds dialogs palīdzētu koordinēt nostājas un iniciatīvas daudzpusējos forumos, jo īpaši ANO, Pasaules Tirdzniecības organizācijā un G20; uzsver, ka ir svarīgi sekmīgi noslēgt sarunas par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu, ņemot vērā abu pušu jutīgos jautājumus; pauž cerību, ka Indija savu nostāju par Krievijas iebrukumu Ukrainā pielāgos transatlantiskās kopienas nostājai, un aicina Padomi un PV/AP īstenot diplomātiskus centienus šajā jautājumā; šajā sakarībā atgādina, ka jebkādi partnerības stiprināšanai vajadzētu būt balstītai uz tādām vērtībām kā brīvība, demokrātija, plurālisms, tiesiskums, vienlīdzība, cilvēktiesību ievērošana, ilgtspējīga attīstība un apņemšanās veicināt iekļaujošu un noteikumos balstītu starptautisko kārtību;
111. pauž dziļas bažas par jaunākajām pārmaiņām, kas Ķīnas pozīcijā attiecībā uz iekšlietu un militāriem jautājumiem notikušas kopš Ķīnas Komunistiskās partijas 20. nacionālā kongresa; uzskata, ka Ķīnas augošā uzstājība, kas daļēji izpaužas kā ekonomiskās

piespiešanas politika, joprojām ir viena no 21. gadsimta primārajām ģeopolitiskajām problēmām; uzskata, ka Ķīna apliecina, ka tai ir gan nolūks, gan arvien lielāka ekonomiskā, diplomātiskā, militārā un tehnoloģiskā vara izmainīt noteikumus balstīto starptautisko kārtību; uzstāj, ka šajā nolūkā ir vajadzīga daudzdimensionāla reakcija, ar kuras palīdzību ES turpina selektīvi sadarboties ar Ķīnu vairākos svarīgos jautājumos, vienlaikus mazinot šo attiecību radīto risku, tostarp saskaņā ar Eiropas ekonomiskās drošības stratēģiju arvien vairāk samazinot ekonomisko atkarību kritiski svarīgās nozarēs; norāda, ka būtiska sadarbība ar Ķīnu kļūst arvien sarežģītāka, ņemot vērā izteiktākās konkurences un sistēmiskās sāncensības dimensijas; uzsver, ka Ķīna joprojām ir svarīga daudzās politikas jomās, tostarp klimata pārmaiņu jomā; brīdina par to, ka, pieaugot Ķīnas un Krievijas stratēģiskās partnerības apmēriem, tostarp tehnoloģiju un militāro spēju nodošanas jomā un sadarbībā Arktikas reģionā, var palielināties Ķīnas spēja izdarīt spiedienu uz ES partneriem Āzijā un visā pasaulē; atkārtoti prasa izstrādāt stingrāku ES stratēģiju attiecībā uz Ķīnu, kura veidotu attiecības ar Ķīnu ES interesēs un kurā tiktu pilnībā ņemtas vērā problēmas, ko rada Ķīnas kā pasaules mēroga dalībnieces parādīšanās;

112. nosoda hibrīdkara darbības, piemēram, kiberuzbrukumus, dezinformācijas kampaņas un Ķīnas iedzīvotāju novērošanu vai izspiegošanu ES; mudina Ķīnu nekavējoties izbeigt šīs ļaunprātīgās darbības un manipulācijas ar informāciju un iesaistīties vēlēšanās un aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami īstenot Parlamenta ierosinātās iniciatīvas, kas attiecas uz ārvalstu iesaistīšanos visos demokrātiskajos procesos ES, tostarp dezinformāciju; nosoda sankcijas pret Eiropas Parlamenta deputātiem (un citām ES struktūrām), dalībvalstu parlamentu deputātiem, Eiropas ideju laboratoriju pārstāvjiem un pētniekiem un prasa tās nekavējoties un bez nosacījumiem atcelt;
113. nosoda Ķīnas valdības vadīto piespiedu darba sistēmu un tās cilvēktiesību pārkāpumus, attiecība uz kuriem Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra birojs ir norādījis, ka tie varētu būt noziegumi pret cilvēci, tostarp augsto risku, ka Siņdzjanā tiek īstenots genocīds un Tibetā un Iekšējā Mongolijā tiek izdarīti noziegumi pret cilvēci, kā arī tiek īstenota citu etnisko minoritāšu apspiešanas politika; atgādina, ka ES “vienas Ķīnas politika” joprojām ir ES un Ķīnas attiecību stūrakmens; atkārtoti nosoda to, ka Ķīna pārkāpj savas starptautiskās saistības, pārkāpj Ķīnas un Lielbritānijas un Ķīnas un Portugāles kopīgās deklarācijas, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, principu “viena valsts, divas sistēmas” un Honkongas Pamatlikumu, kā arī atkārtoti nosoda represiju izvēršanu pret īpašā administratīvā reģiona autonomiju un opozīcijas pārstāvjiem, tostarp pilsoniskās sabiedrības locekļiem un viņu ģimenes locekļiem; aicina Komisiju izvērtēt Honkongas un Makao autonomo statusu, ņemot vērā to, ka Ķīna ir pārkāpusi Ķīnas un Lielbritānijas kopīgo deklarāciju un Ķīnas un Portugāles kopīgo deklarāciju un apspiedusi Honkongas autonomiju;
114. uzsver nepieciešamību nodrošināt vienotu Eiropas pieeju, ja Ķīna izmanto savu ekonomisko ietekmi, lai apklusinātu opozīciju, kas iestājas pret cilvēktiesību pārkāpumiem; mudina Ķīnu izmeklēt un novērst jebkādas cilvēktiesību un starptautisko tiesību pārkāpumus; atgādina, ka Ķīnai kā ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei ir īpaša atbildība attiecībā uz Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju; pauž bažas par kristiešu un citu reliģisko minoritāšu pārstāvju stāvokli, tostarp viņu reliģijas brīvību Ķīnā, jo viņi tiek pastāvīgi vajāti;
115. nosoda Ķīnas īstenoto arvien lielāku transnacionālo represiju tendenci un aicina tās ES dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, apturēt izdošanas līgumus ar Ķīnu un

Honkongu un slēgt visus atlikušos nelikumīgos Ķīnas policijas iecirkņus savās teritorijās; pauž bažas par nolīgumu par tiesībsardzības sadarbības stiprināšanu un kopīgām patruļām, ko 2024. gada 16. februārī parakstīja Ķīnas Sabiedriskās drošības ministrija un Ungārijas Iekšlietu ministrija; aicina Ungārijas valdību nekavējoties un pilnībā nodot atklātībā visu informāciju par nolīgumu un tā iespējamo negatīvo ietekmi uz Eiropas Savienības kopējo drošību un suverenitāti; aicina EĀDD cieši uzraudzīt politieslodzīto lietas Honkongā un prasīt atbrīvot šādus politieslodzītus, tostarp *Apple Daily* dibinātāju *Jimmy Lai*;

116. pieņem zināšanai pēdējo BRICS valstu samitu, kas notika Johannesburgā 2023. gada augustā, Ķīnas ģeopolitiskos mērķus attiecībā uz BRICS valstīm un Ķīnas naratīvus globālās attīstības iniciatīvas, globālās drošības iniciatīvas un globālās civilizācijas iniciatīvas kontekstā; uzsver, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāpastiprina dialogs un sadarbība ar dažām BRICS+ dalībvalstīm, lai vērstos pret Krievijas ļaunprātīgajām darbībām un Ķīnas augošo ietekmi visā pasaulē;
117. mudina ES un Ķīnu pastiprināt dialogu un ciešu sadarbību cīņā pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju un kopumā attiecībā uz jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu un okeānu pārvaldību; aicina ES pastiprināt sadarbību ar Apvienoto Karalisti, ASV, Japānu un citiem galvenajiem okeānu un zivsaimniecības politikas dalībniekiem, izmantojot diplomātiskos instrumentus, lai mudinātu Ķīnu panākt progresu zivsaimniecības pārvaldības sistēmā nepieciešamo reformu īstenošanā;
118. stingri nosoda Ķīnas pastāvīgās militārās provokācijas pret Taivānu un atkārtoti stingri noraida jebkādas vienpusējas izmaiņas Taivānas šauruma status quo, kuras apdraud reģiona stabilitāti; aicina ES un tās dalībvalstis, raidot skaidrus un konsekventus signālus, nodrošināt, ka jebkādi mēģinājumi vienpusēji mainīt status quo Taivānas šaurumā, jo īpaši ar spēku vai piespiešanu, nevar būt pieņemami un maksās dārgi; uzsver, ka Ķīnas teritoriālās prasības nav pamatotas uz starptautiskajām tiesībām; turklāt nosoda to, ka Ķīna bloķē Taivānas dalību daudzpusējās organizācijās; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Taivānas jēgpilnu dalību tādās attiecīgās starptautiskās struktūrās kā PVO, Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija un ANO Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām; atkārtoti norāda, ka Taivāna ir svarīgs ES partneris un demokrātiskais sabiedrotais Indijas un Klusā okeāna reģionā; atzīst Taivānas nozīmi globālo piegādes ķēžu nodrošināšanā, jo īpaši augsto tehnoloģiju nozarē, un mudina ES un tās dalībvalstis iesaistīties ciešākā sadarbībā ar Taivānu; atzinīgi vērtē Parlamenta komiteju secīgo oficiālo delegāciju braucienus uz Taivānu kopš 2021. gada un mudina turpināt apmaiņu starp ES un Taivānu; aicina Komisiju nekavējoties sākt sagatavošanas pasākumus sarunām par divpusēju ieguldījumu nolīgumu ar Taivānu;
119. pauž nosodījumu par Ķīnas prezidenta paziņojumiem attiecībā uz to, ka Ķīna nekad neatteiksies no tiesībām pielietot spēku attiecībā uz Taivānu, un mudina Ķīnas vadību ievērot piesardzību un savaldību pēc Taivānas prezidenta un parlamenta vēlēšanām; norāda, ka Taivāna un Ķīna nav pakļauta viena otram; pauž nopietnas bažas par to, ka Ķīna izmanto naidīgu dezinformāciju, lai mazinātu uzticēšanos Taivānas demokrātijai un pārvaldībai; aicina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, lai palīdzētu uzturēt demokrātiju Taivānā, nepieļaujot ārvalstu iejaukšanos un draudus, un uzsver, ka tikai demokrātiski ievēlētā Taivānas valdība var pārstāvēt Taivānas tautu starptautiskajā arēnā; norāda, ka ir jākoncentrējas arī uz preventīvo diplomātiju, lai izvairītos no eskalācijas Taivānas šaurumā;

120. norāda, ka Ķīna pēdējo desmit gadu laikā ir koncentrējusies uz savas ietekmes stiprināšanu Indijas un Klusā okeāna reģionā, palielinot palīdzību, attīstību, diplomātiju un sadarbību drošības jomā; uzsver, ka resursi ir jāapvieno, lai efektīvi palielinātu ES politisko ietekmi un apliecinātu, ka ES ir uzticama un stratēģiska partnere Klusā okeāna reģionā; pauž bažas par Ķīnas mēģinājumiem dominēt tai tuvajos jūras reģionos, tostarp Dienvidķīnas jūrā un Austrumķīnas jūrā, kas varētu nopietni izjaukt reģionālo varas līdzsvaru un negatīvi ietekmēt ES ekonomiskās un politiskās intereses; šajā sakarībā mudina Ķīnu pārtraukt jebkādas militāras darbības un spiedienu pret Filipīnu jūras spēkiem un tās okupētajām salām Dienvidķīnas jūrā; mudina dalībvalstis apvienot spēkus un ministru līmenī sadarboties ar Klusā okeāna salu valstīm un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizāciju; uzsver, ka nopietni turpmāki pasākumi saistībā ar COP28 ir viens no reģiona valstīm svarīgākajiem jautājumiem, un tādēļ mudina EĀDD veicināt globālu atbalstu ilgtspējīgai pārejai uz zaļo ekonomiku un pastiprināt savu klimata diplomātiju, lai konsolidētu sadarbību attiecībā uz pielāgošanās klimata pārmaiņām un to mazināšanas pasākumiem;
121. uzsver, ka *ASEAN* ir būtiska sabiedrotā noteikumos balstīta multilaterālisma stiprināšanā; aicina saskaņā ar ES un *ASEAN* vadītāju 2022. gada 14. decembra kopīgo paziņojumu cieši sadarboties, lai veidotu reģionālo dinamiku, pārsniedzot Ķīnas un Amerikas konkurences bināros ierobežojumus; turklāt šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi saglabāt kuģošanas brīvību Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūrā; atgādina, ka ir pilnībā jāīsteno ES un *ASEAN* rīcības plāns 2023.–2027. gadam;
122. atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīts nolīgums, kas sekos Samoa nolīgumam, un tā reģionālie protokoli, kas ļaus vēl nepieredzētā apmērā pievērst uzmanību Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm, un prasa, lai gan Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizācija, gan ES to ātri ratificētu; mudina Komisiju un PV/AP nodrošināt, ka tiek veikti turpmāki pasākumi pēc ES un Āfrikas Savienības 2022. gada februāra samita, lai padziļinātu sadarbību kopīgu interešu iniciatīvu jomā un segtu Āfrikas partnervalstu vajadzības; prasa pēc iespējas drīzāk sarīkot atlikto trešo ES un Āfrikas Savienības ministru sanākumi; uzsver, ka ES būtu jāīsteno ģeogrāfiskas prioritātes gan divpusējā līmenī, koncentrējoties uz galvenajiem Āfrikas partneriem, gan reģionālā līmenī, koncentrējoties uz reģionālo stratēģiju īstenošanu attiecībā uz Sāhelas un piekrastes valstīm, Lielo ezeru reģionu un Āfrikas ragu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē operāciju *Atalanta*, kas kā pirmā ES jūras operācija ar īpašu mērķi aizsargāt ANO Pasaules Pārtikas programmas kuģus ir kļuvusi par sekmīgu pirātisma apkarošanas operāciju; mudina Padomi un dalībvalstis apsvērt iespēju paplašināt operācijas *Atalanta* ģeogrāfisko darbības jomu;
123. uzskata, ka īpaši svarīgi ir stiprināt sadarbību drošības jomā ar Gvinejas līča valstīm, atbalstot to integrāciju un reģionālo solidaritāti; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka, cieši sadarbojoties ar Kotdivuāru, Ganu, Togo un Beninu, ir sākta ES drošības un aizsardzības iniciatīva Gvinejas līča Rietumāfrikas valstu atbalstam, kuras sākotnējais ilgums ir divi gadi; pauž nopietnas bažas par stabilitātes pasliktināšanos Sāhelā, ko vēl vairāk saasina militārais apvērsums Nigērā un demokrātisko iestāžu likvidēšana; neatzīst un neatzīs iestādes, kas nākušas pie varas pēc valsts apvērsuma Nigērā; atkārtoti pauž ļoti skaidru aicinājumu nekavējoties pilnībā atjaunot konstitucionālo kārtību un pilnībā pievienojas Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas un tās Āfrikas un starptautisko partneru deklarācijām šajā jautājumā;
124. nosoda Krievijas iejaukšanos Āfrikā, kas jo īpaši notiek, palielinot Vāgnera grupas

ietekmi kontinentā, un stingri nosoda izdarītos pārkāpumus un noziegumus; atgādina, ka stabilitātei Sāhelā ir tieša ietekme uz Eiropas ārējo robežu drošību un stabilitāti Vidusjūras reģionā; aicina ES palielināt resursus un uzlabot sadarbību ar mūsu partneriem, lai cīnītos pret cilvēku tirdzniecību, kas notiek pa maršrutiem Vidusjūras reģiona un Baltkrievijas teritorijā, un likvidētu noziedzīgos tīklus, kas tiek izmantoti cilvēku tirdzniecībai; uzskata, ka ES politika attiecībā uz Sāhelu nav sniegusi gaidītos rezultātus, un ņem vērā PV/AP paziņojumu par ES stratēģijas pārskatīšanu attiecībā uz Sāhelu;

125. uzsver nepieciešamību pielāgot pašreizējo pieeju, lai saglabātu ietekmi, un prasa stiprināt ES iesaisti un atbalstu reģionam; atzinīgi vērtē to, ka Komisija gatavo “jaunu stratēģisku pieeju” partnerībai ar Āfriku, ņemot vērā jauno ģeopolitisko situāciju, un mudina Komisiju un Padomi izveidot abpusēji izdevīgu partnerību, kas koncentrētos uz Eiropai un Āfrikai kopīgiem jautājumiem; atzinīgi vērtē ES un Āfrikas “Global Gateway” ieguldījumu paketi 150 miljardu EUR apmērā, kuras mērķis ir atbalstīt Āfrikas partnerus spēcīgas, iekļaujošas, zaļas un digitālas atveseļošanas un pārveides procesā; uzskata, ka steidzami jāpastiprina un jāuzlabo centieni apkarot dezinformāciju un labāk parādīt atbalstu, ko ES sniedz Āfrikai;
126. uzsver, ka piekļuve drošam dzeramajam ūdenim ir viena no būtiskākajām problēmām 21. gadsimtā, jo īpaši tāpēc, ka gandrīz 60 % ūdenstilpju šķērso politiskās teritoriālās robežas; uzsver, ka ūdens trūkums var izraisīt visnopietnākos konfliktus, ja nav paredzēta integrēta un kopīga plūsmu izmantošana; uzsver, ka ES ir jāpieņem stratēģija, lai veicinātu tehnoloģiskus un ģeopolitiskus risinājumus teritorijās, kuras skar ūdens trūkums, kam ir ļoti destabilizējošs potenciāls; mudina valstis, kas atrodas galvenajās ar ūdeni saistītā konflikta zonās, parakstīt 1992. gada Helsinku Ūdens konvenciju par pārrobežu ūdensceļu un starptautisko ezeru aizsardzību un izmantošanu;
127. nosoda Venecuēlas prezidenta Nikolasa Maduro veiktās darbības, kas tieši apdraud Gajānas suverenitāti; aicina starptautisko sabiedrību iesaistīties diskusijās, lai rastu diplomātisku risinājumu, ievērojot Starptautiskās Tiesas jurisdikciju šajā ilgstošajā strīdā;
128. nosoda Daniela Ortegas un Rosario Murijo autoritāro režīmu, kas sistemātiski apdraud Nikaragvas demokrātiskās struktūras, tostarp varas dalīšanu, vēlēšanu sistēmu un cilvēktiesību ievērošanu; atgādina, ka Nikaragvas režīms uztur ciešas saites ar citām autokrātiskajām, piemēram, Irānā, Venecuēlā un Kubā, vienlaikus konsekventi apliecinot savu atbalstu Kremlim, cita starpā pieļaujot Krievijas militāro klātbūtni Nikaragvā; prasa atbrīvot visus politieslodzītos, tostarp vairākus katoļu bīskapus un priesterus, kuri ir aizturēti, cenšoties apklusināt disidentus, atjaunot tiesiskumu un prasa ES veicināt režīma un opozīcijas dialogu; nosoda nepārtraukto psiholoģisko un fizisko vardarbību, ko pret visiem aizturētajiem īsteno policijas un cietumu iestādes, un situāciju saistībā ar aizturēšanu bez saziņas iespējām, ar ko saskaras daži no viņiem, kuriem netiek nodrošināta piekļuve advokātiem, ģimenēm vai medicīniskajai aprūpei; atgādina Nikaragvas režīmam par tā pienākumu nodrošināt, lai ieslodzījuma apstākļi atbilstu valsts starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā un tādiem standartiem kā ANO standarta minimālie noteikumi par izturēšanos pret ieslodzītajiem (Nelsona Mandelas noteikumi);
129. uzskata, ka ES politiskā pieeja Kubai ir konstruktīva, bet kritiska, kā noteikts Politiskā dialoga un sadarbības nolīgumā 2016. gadā; pauž nožēlu par to, ka Kubas režīms gadu

desmitiem ir pastāvīgi ignorējis un pārkāpis šos principus un tiesības; visstingrākajā veidā nosoda Kubas režīma izdarītos sistemātiskos cilvēktiesību pārkāpumus un aizskārumus, kas pēdējā laikā ir palielinājušies pret cita starpā tūkstošiem politiskajiem, protestētāju, politisko disidentu, reliģisko līderu, cilvēktiesību aktīvistu un neatkarīgo mākslinieku; mudina Kubas iestādes nekavējoties izbeigt represiju politiku; norāda, ka Kubā 2023. gada novembrī notika ceturtais cilvēktiesību dialogs, taču nosoda to, ka tajā nepiedalījās neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizācijas; tādēļ secina, ka šis pasākums nesniedza taustāmus rezultātus; pauž viedokli, ka ES uzskata dialogu par pašmērķi, nevis instrumentu, ar ko uzlabot to Kubas iedzīvotāju dzīves apstākļus, kuri ir pieredzējuši nopietnu pārtikas trūkumu un veselības krīzes, kas izraisīja plaša mēroga izceļošanu; noraidoši izturas pret to, ka Kubas režīms pašlaik aizliedz apmeklējumus uz vietas kā daļu no uzraudzības mehānisma, kas pieejams objektīviem starptautiskiem dalībniekiem, piemēram, Eiropas Savienībai; šajā sakarībā stingri nosoda to, ka Kubas režīms liedza Eiropas Parlamenta delegācijai apmeklēt valsti;

130. norāda, ka ES vajadzētu būt īpaši ieinteresētai aktivizēt partnerību ar Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstīm; norāda, ka Eiropas iesaistīšanās reģionā pēdējās desmitgadēs ir samazinājusies, radot vakuumu, kurā darboties ļaunprātīgiem ārvalstu dalībniekiem; mudina Latīņamerikas valstis ieņemt stingrāku nostāju, nosodot Krievijas agresiju pret Ukrainu; pauž bažas par organizētās noziedzības un narkotiku tirdzniecības palielināšanos Latīņamerikā, kas ietekmē arī ES; stingri nosoda vardarbību un noziedzīgus uzbrukumus, ko veic bruņoti grupējumi, kuri iesaistīti narkotiku tirdzniecībā Ekvadorā un tās apkārtnē; aicina ievērojami palielināt abu reģionu sadarbību, lai cīnītos pret šo parādību;
131. ņem vērā ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopienas samitu, kas notika 2023. gada 17. un 18. jūlijā, un cer, ka tas uzlabos abu reģionu attiecības, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas un Krievijas pieaugošo ietekmi Latīņamerikā un Karību jūras reģionā; aicina dalībvalstis un EĀDD īstenot proaktīvu diplomātiju reģionā, īpašu uzsvāru liekot uz daudzpusējās globālās kārtības, starptautisko tiesību un demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanu; atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīts jaunais ES un Čīles padziļinātais pamatnolīgums, kuru veido politikas un sadarbības daļa, kā arī tirdzniecības un investīciju daļa, un aicina panākt progresu attiecībā uz ES un Meksikas vispārējā nolīguma parakstīšanu un ratifikāciju; aicina Komisiju un Padomes prezidentvalsti Beļģiju izlēmīgi virzīties uz priekšu un noslēgt nolīgumu ar Mercosur pirms pašreizējā Parlamenta sasaukuma beigām, vienlaikus saglabājot visvērēnīgākos mērķus attiecībā uz tā ilgtspējas noteikumu izpildi; atzinīgi vērtē arī to, ka ir pabeigts ES un Centrālamerikas asociācijas nolīguma ratifikācijas process;
132. uzsver, ka ir svarīgi ar Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu veicināt vēl ciešākas attiecības ar ES visciešāk asociēto partneri Norvēģiju; atzinīgi vērtē skaidrojošo sarunu pabeigšanu ar Šveici un gūt panākumus sarunās par jaunu nolīgumu; atzinīgi vērtē rezultātus, kas gūti ES un Andoras un Sanmarīno sarunās par asociācijas nolīgumu; pieņem zināšanai to, ka ir apturētas sarunas par asociācijas nolīgumu ar Monako;
133. aicina ES spēcīgāk iesaistīties Arktikā, jo, ņemot vērā klimata pārmaiņu sekas, rūpniecisko un ekonomisko konkurenci, drošības apdraudējumu, ko cita starpā rada Krievijas militārā ekspansija Tālajos ziemeļos, un kuģošanas brīvību un drošību, Arktika ir Eiropas Savienībai ģeostratēģiski svarīgs reģions; norāda, ka NATO ir uzsvērusi Tālo ziemeļu nozīmi, jo īpaši saistībā ar iespējamo jūras maršrutu

paplašināšanu, piekļuvi dabas resursiem, klimata saglabāšanu un teritoriālajām pretenzijām, kas var palielināt ģeopolitisko spriedzi; uzsver, ka ES iesaistei šajā reģionā ir jāietver sadarbība ar vietējiem partneriem, tostarp pirmiedzīvotājiem;

134. prasa sniegt lielāku atbalstu ES Jūras drošības stratēģijai, jo kuģošanas brīvība kļūst par arvien lielāku problēmu; uzstāj, ka vienmēr ir jāievēro kuģošanas brīvība un ka prioritāte jāpiešķir bruņotu konfliktu un militāru incidentu deeskalācijai un novēršanai;
135. uzsver, ka, ņemot vērā mainīgo ģeopolitisko dinamiku, dienvidu polārais reģions būtu jāuzskata par jaunu interešu jomu; uzsver daudzpusējās sadarbības nozīmi aizsargājamo jūras teritoriju pārvaldībā; mudina ES izstrādāt mērķtiecīgu Eiropas polāro programmu, ar kuru tiecas integrēt reģionālos mērķus KĀDP un kurā apvienotas dalībvalstu intereses zinātnē, okeānu saglabāšanā, zivsaimniecībā, miera saglabāšanā reģionā un noteikumos balstītā multilaterālismā; aicina pastiprināt ES, Ķīnas un Antarktīkas dialogu;

o

o o

136. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.